

VLAAMSE RAAD

BUITENGEWONE ZITTING 1992

22 MEI 1992

ONTWERP VAN DECREET

**houdende de algemene uitgavenbegroting
van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1992**

VERSLAG

**namens de Commissie voor Cultuur
uitgebracht door de heer P. Hostekint
aan de Commissie voor Financiën en Begroting**

Samenstelling van de Commissie :

Voorzitter : de heer L. Peeters.

Vaste leden : de heer F. Cauwenberghs, mevrouw S. Creyf, de heren S. De Clerck, L. Goutry, M. Van Peel ;

de heren J. De Bremaeker, P. Hostekint, L. Peeters, W. Seeuws ;

de heren P. Berben, J. Demeulenaere, P. Dewael ;

de heer F. De Man ;

de heer H. Lauwers ;

de heer L. Dierickx.

Plaatsvervangers :

de heer L. Dhoore, mevrouw A. Leysen, de heren H. Marsoul, L. Martens, mevrouw T. Merckx-Van Goey ;

de heer R. Landuyt, mevrouw L. Maximus, de heren A. Schellens, G. Swennen ;

de heer W. Declerck, mevrouw A.-M. Neyts-Uyttebroeck, de heer R. Deswaene ;

de heer J. Spinnewyn ;

de heer H. Olaerts ;

de heer J. Geysels.

Zie :

15 (BZ 1992)

— Nr. 1 : Ontwerp van decreet + Bijlagen

— Nrs. 2 tot 5 : Amendementen

- 6-A : Verslag namens de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden en Ambtenarenzaken
- 6-B : Verslag namens de Commissie voor Buitenlandse en Externe Aangelegenheden

13 (BZ 1992)

- Nr. 1 : Toelichtingen

16 (BZ 1992)

- Nr. 1 : Administratieve begroting
- Nr. 2 : Wijzigingen

17 (BZ 1992)

- Nr. 1 : Verslag van het Rekenhof

INHOUD

	Blz.
1. Inleiding van de Gemeenschapsminister van Cultuur	4
Inleiding	4
1. Kunsten	5
2. Jeugd	9
3. Volksontwikkeling	12
4. Openbaar bibliotheekwerk	12
5. Sport	13
6. Toerisme	14
7. Internationale culturele betrekkingen	15
8. Cultuurbeleid in Brussel	18
 II. Bespreking	
Procedure	20
Algemeen	21
Kunsten	23
Jeugd	27
Volksontwikkeling	29
Openbaar bibliotheekwerk	31
Sport en recreatie	32
Toerisme	38
Internationale culturele betrekkingen	43
Brussel	44
 III. Stemming	46
 BIJLAGEN	
Bijlage 1. Begroting cultuur 1992 : Tabellen en grafieken	48
Bijlage II. Wetenschappelijke onderzoeksprojecten	52
Bijlage III. Lijst personeelsleden van de koepelorganisaties en van de verenigingen, instellingen en organisaties voor sociaal-cultureel vormingswerk, ontwikkelingswerk en amateuristische kunstbeoefening	53

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Cultuur heeft op haar vergaderingen van 29 april de aan haar beoordeling toegewezen artikelen en secties van de tabel van het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1992, onderzocht en besproken. Op vraag van de Commissie werden ook de internationale culturele betrekkingen en het cultuurbeleid van de Vlaamse Gemeenschap in Brussel besproken.

1. INLEIDING VAN DE GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

Als toelichting bij de begrotingsvoorstellen voor het departement van Cultuur, stelt de Gemeenschapsminister een beleidsbrief voor, die de grote lijnen schetst van het te voeren beleid in de nabije toekomst, met daaraan verbonden de budgettaire consequenties.

INLEIDING

Deze beleidsbrief 1992 is tegelijkertijd ambitieus en bescheiden.

Ambitieus is hij in zijn doelstellingen. Overeenkomstig het regeerakkoord moet het cultuurbeleid immers bijdragen tot een menswaardige samenleving, waarin iedereen — jong en oud, minderheden en meerderheden — zich thuis voelt. Daartoe zal de Vlaamse Regering een nieuwe impuls geven aan het cultuurbeleid en de nodige middelen ter beschikking stellen. Voor een verdere uitwerking van deze algemene doelstelling en van de uitgangspunten van het nieuwe cultuurbeleid wordt verwezen naar datzelfde regeerakkoord.

Deze beleidsbrief is echter ook bescheiden omdat de huidige legislatuur te kort is om een volledig uitgewerkte beleidsvisie van de nieuwe Gemeenschapsminister van Cultuur te laten weerklinken in de cijfers van de herziene begroting 1992. Bovendien is het begrotingsjaar '92 reeds ver gevorderd en werd een belangrijk deel van de kredieten reeds via voorlopige twaalfden uitgekeerd. Een werkelijke beleidsbrief met niet alleen een visie, maar ook concrete doelstellingen en middelen op middellange termijn, zal dan ook naar aanleiding van de ontwerpbegroting '93 worden voorgesteld.

De begroting 1992 en deze beleidsbrief bevatten nochtans reeds belangrijke aanzetten tot de realisatie van het regeerakkoord.

Dit blijkt reeds uit de algemene cijfergegevens over de begroting '92. Zowel de beleidskredieten (NGK + GVK) als de betalingskredieten (NGK + GOK) stijgen met meer dan 7 % in vergelijking met de aangepaste begroting 1991. Deze algemene cijfers zijn weergegeven in bijlage 1.

Binnen de verschillende secties die de Cultuurbegroting vormen werden nieuwe accenten gelegd die hierna verder worden toegelicht.

De volgende prioriteiten springen daarbij in het oog :

— de letteren, hetgeen te maken heeft met de problematiek van de ontleding en hetgeen er mee samenhangt ;

— de jeugdsector, omdat deze sector de voorbij jaren stagneerde ;

— de volwassenenvorming met de sectoren sociaal-cultureel werk en de bibliotheeksector. In het sociaal-cultureel werk zijn enkele nieuwe decreten van kracht geworden die zo optimaal mogelijk moeten worden uitgevoerd. In de bibliotheeksector, zouden tegen de vervaldatum van 1 januari 1995 de zestig gemeenten die nog geen erkende openbare bibliotheek hebben in orde moeten zijn met het bibliotheek-decreet ;

— de internationale culturele betrekkingen in het kader van het Europees voorzitterschap van België in de tweede helft van 1993 ;

— Brussel dat ook de culturele hoofdstad van Vlaanderen is.

Vervolgens wordt een overzicht gegeven van de verschillende secties van de cultuurbegroting.

1. KUNSTEN

Een actief en stimulerend kunstenbeleid zal de creativiteit binnen de Vlaamse Gemeenschap koesteren.

Het is de opdracht van de Gemeenschapsminister van Cultuur om de initiatieven van Vlaamse kunstenaars, musea en organisaties te begeleiden. Daartoe zullen de betrokkenen regelmatig en deskundig geïnformeerd worden over de ondersteuningsmogelijkheden op Vlaams en Europees vlak. De info-dagen en de nieuwsbrief van de Administratie vervullen hierin reeds een belangrijke taak.

Om initiatieven beter op elkaar af te stemmen en te coördineren, en om waardevolle voorstellingen en tentoonstellingen naar meerdere plaatsen te laten doorschuiven, zal een intercommunale culturele samenwerking aangemoedigd worden. Daartoe zal een structureel overleg met provinciale en lokale overheden georganiseerd worden.

Ook op Europees vlak zal de samenwerking tussen bijvoorbeeld musea en de uitwisseling van tentoonstellingen gestimuleerd worden.

Een coherent beleid vereist dat de tot nu toe versnipperde bevoegdheden en geldstromen met betrekking tot het cultuurbeleid samengebracht worden onder de Gemeenschapsminister van Cultuur. Zo zouden de fondsen van de Nationale Loterij voor cultuur en de middelen voor bijzondere tewerkstellingsprojecten in de culturele sector optimaal benut worden als ze onder de Gemeenschapsminister van Cultuur ressorteren.

De zin voor het esthetische en het cultureel erfgoed zal worden aangemoedigd. De jeugd wordt hierbij een bijzondere doelgroep. Zo zullen kunstzinnige centra voor jongeren en creatieve kunstbeoefening worden gestimuleerd.

Er moet dringend werk gemaakt worden van een behoorlijk sociaal en fiscaal statuut voor de kunstenaar. De Vlaamse Executieve is hier duidelijk vragende partij naar de nationale overheid, die terzake belangrijke bevoegdheden in handen heeft.

1.1. Letteren

De sfeer van impasse rond de Nederlandse Taalunie, de actualisering van de wetgeving op het auteursrecht, de uitblijvende beslissing rond een vaste boekenprijs, zijn stuk voor

- stuk elementen die het letterenbeleid doorkruisen en hun invloed hebben op mogelijke beleidsmaatregelen vanuit de Vlaamse Gemeenschap. Het is daarom dat ten spoedigste in deze aangelegenheden op duidelijke besluitvorming wordt aangedrongen.

Inmiddels werd in de begroting '92 met de beperkte middelen die konden worden besteed een signaal gegeven. Door de aankoop van letterkundige werken door de overheid, wordt de realisatie van een aantal werken gestimuleerd en in een aantal gevallen net haalbaar gemaakt. Daarom een verhoging van het beschikbare krediet van 6,2 miljoen in 1991 naar 7,6 miljoen in 1992. Het krediet voor de lezingen verhoogt van 9 miljoen naar 10 miljoen frank. De Vlaamse aanwezigheid op de Frankfurter Buchmesse in 1993 draagt onze bijzondere zorg en aandacht en is een belangrijke uitdaging voor de samenwerking van Nederland en Vlaanderen op het vlak van de letteren en de kunst. Hier worden door de Vlaamse Gemeenschap grote financiële inspanningen gedaan (45 miljoen). In vergelijking met het totale letterenbudget (minder dan 60 miljoen) illustreert dergelijk budget nogmaals hoe karig de middelen aan de letteren in Vlaanderen worden besteed. Zolang daar niets wordt aan gedaan zal het voor Vlaanderen bijzonder moeilijk zijn een eigen letterenbeleid te voeren in een 'Europa zonder binnengrenzen'.

1.2. Muziek

In de voortdurende evoluerende maatschappij probeert de muziekwereld steeds weer antwoorden te geven aan het publiek.

Het muziekgebeuren is voor velen een middel tot culturele verrijking of een toevlucht ter leniging van een persoonlijke nood. De muziekmanifestatie vervult ook een belangrijke sociale en educatieve rol.

Talrijke burgers hebben in de muziekwereld hun broodwinning, als actieve beoefenaars of organisatoren.

Het muziekleven in Vlaanderen kijkt terug op een lange en rijke traditie. De musici hebben de mogelijkheid het beeld van Vlaanderen over de grenzen te helpen profileren.

De overheid staat voor de uitdaging in dit alles een passende rol te spelen.

Grote instituten zoals de Vlaamse Operastichting, het Filharmonisch Orkest van Vlaanderen of de verschillende sectoren van het Festival van Vlaanderen ontvangen belangrijke subsidies. Op voortdurende wijze zal de overheid de vaak levensnoodzakelijke subsidie aan deze ondernemingen begeleiden met passend toezicht naar efficiëntie, kwaliteit en uitstraling.

Hier moet aan worden toegevoegd dat voor wat de VLOS betreft er zich in de komende jaren een belangrijk probleem zal stellen. De vorige Executieve heeft de VLOS opgestart en er kan gesteld worden dat de kwaliteit van hetgeen de Vlaamse Opera tot nu toe aanbiedt op zeer hoog niveau is. De Vlaamse Opera zal echter twee plateaus moeten bespelen, vanaf het ogenblik dat de restauratie van de Gentse opera zal voltooid zijn. Deze werken schieten goed op, alhoewel de opening van de vernieuwde Gentse opera door enkele vertragingen moet worden verdaagd van 1 januari 1993 tot september van datzelfde jaar, bij het begin van het nieuwe seizoen. Hieraan is echter een belangrijk budgettair probleem gekoppeld. Er zal vanaf de begroting voor 1993 een belangrijke beslissing moeten worden genomen voor een sub-

stantiële verhoging van de subsidies voor de VLOS. Het gaat hier om de extra kosten die het bespelen van twee plateaus, te Gent en te Antwerpen, met zich zal meebrengen. Er zal slechts een beperkte aanwerving van bijkomend personeel zijn. Maar toch zal voor het bespelen van die twee podia minimaal enkele bewakings- en technische personeelsleden moeten worden aangeworven. Het gaat om twintig à vijftientwintig mensen. Alles bij elkaar zullen de overheden die de werking van de Vlos mede subsidiëren (de Vlaamse Gemeenschap en de steden Antwerpen en Gent) een bijkomende inspanning moeten leveren van naar raming 100 miljoen frank aan werkings- en personeelskosten om het bespelen van twee plateaus mogelijk te maken. Toch mag de principiële beslissing om twee plateaus te bespelen hierdoor niet in het gedrang komen.

Er werden in het nabije verleden vanuit de overheid belangrijke inspanningen geleverd voor de bevordering van de nieuwe muziek, zowel wat betreft creatie als uitvoering. Het is aangewezen deze tendens voort te zetten.

De bevordering van de uitvoeringspraxis van oude muziek op historisch verantwoorde wijze vormt een andere door te trekken beleidsopatie.

Er bestaat een belangrijke behoefte aan een coherent orkestbeleid. Zij zal na overleg, studie en beraad, een antwoord moeten krijgen.

Talrijke kleinere formaties van uitvoerende musici doen een beroep op overheidssteun. Naast de veelvuldige verzoeken tot subsidie van buitenlandse optredens, stijgt vooral bij middelgrote formaties de vraag naar structurele ondersteuning. De overheid heeft de taak deze aanvragen beter te ordenen en te kanaliseren.

Bij dit alles mag de overheid nieuwe verspreidingsmiddelen in de muziekuitgeverij niet onverlet laten. Het CD-medium biedt betekenisvolle mogelijkheden. Tegelijkertijd verdienen initiatieven van muziekwetenschappelijke aard alle aandacht, zowel naar de nieuwe muziek als naar de oude muziek toe.

De raakvlakken tussen het muziekgebeuren en andere domeinen zijn veelvuldig. Talrijke fundamentele problemen en vragen dienen zich aldus aan. Zij gaan van het statuut van de musicus tot de duidelijke vraag naar betere aansluiting tussen het muziekonderwijs en het professionele muzikaleven. Daarnaast is er de wenselijkheid tot grotere faciliteiten om privé-fondsen naar de muzieksporing te leiden, ten einde de beperktheid van de overheidsmiddelen te compenseren.

1.3. Podiumkunsten

Het te voeren beleid voor het werkjaar 1992 is, wat de „podiumkunsten” betreft, een aanzet tot vernieuwing, die maar pas ten volle zal kunnen tot ontwikkeling komen bij de goedkeuring van het geheel van voorzieningen zoals ze in het nieuwe „Podiumdecreet” zullen worden opgenomen en aan de Vlaamse Raad voorgelegd.

Dit document zal het de Vlaamse Gemeenschap mogelijk maken de podiumkunsten op de weg te zetten naar een beleid dat niet langer een soort van „overlevingsbeleid” is.

Het nieuwe kader dat aan de Vlaamse creatieve en uitvoerende kunstenaars zal worden aangereikt zal met het goedvinden van de Vlaamse Raad meer ruimte en armslag geven ; terzelfdertijd zal deze verruiming van de middelen nadrukkelijk gecorreleerd worden met een verruiming en verbreding van de publiekparticipatie.

Het zal derhalve onze concrete zorg zijn dat de ondersteuning en stimulering van de kunstenaars gepaard zal gaan met een intensievere ontmoeting met het publiek : een evenwicht tussen deze twee polen zal een waarborg zijn voor een gezond en modern beleid.

Maar ook vandaag, met de beperkte middelen waarover we dit jaar beschikken, hebben we geprobeerd met lichte, meestal positieve herschikkingen de podiumkunsten in de onderscheiden sectoren wat bij te sturen ; er is een lichte aangroei in de subsidiëring van de beroepsgezelschappen voor toneel (+ 5,1 %) en dans (+ 14 %), twee domeinen waarin de Vlaamse expressiviteit zich op een zeer behoorlijk internationaal peil beweegt : de „Vlaamse theatergolf” is in Nederland nog steeds niet uitgedoofd en onze choreografen hebben een Europese reputatie verworven.

De vernieuwde belangstelling die het muziektheater te beurt valt zal in de toekomst adequaat in ondersteuningsmaatregelen worden vertaald.

Onze kunstencentra (subsidie-aangroei van 5,8 %) blijven ontzettend creatief en dynamisch : experiment en jong talent vinden er een vruchtbare voedingsbodem ; intense internationale wisselwerking en coproductie zijn de nieuwe signalen naar Europa toe.

Dat Brussel, onze hoofdstad, hierbij een belangrijke en centrale rol kan (en moet) spelen hoeft zeker geen betoog.

De consolidatie en de promotie van deze artistieke activiteiten moeten onze bestendige aandacht en steun krijgen opdat onze Vlaamse culturele identiteit in het Europa van morgen moge overleven en gedijen.

1.4. Beeldende kunsten

Aan de beeldende kunstenaars zullen, zoals voorheen, werkbeurzen worden toegekend. De techniek van de ondersteuning zal substantiëler worden georiënteerd. Het budget voor 1992 stijgt hiervoor met 25 %. De prioriteit ligt op de ondersteuning van levende hedendaagse Vlaamse beeldende kunstenaars.

Door de aankoop van kunstwerken worden actieve Vlaamse kunstenaars ondersteund en wordt een representatief Kunstpatrimonium voor de Vlaamse Gemeenschap uitgebouwd.

Door het financieel ondersteunen van lezingen wil men de ideeën en het gedachtengoed van de beeldende kunstenaar dichter brengen bij het publiek, het onderwijs of het sociaal-culturele leven.

Het tentoonstellingsbeleid wil gezamenlijke acties stimuleren, ook in een Europese context. Voor de tentoonstellingsinitiatieven zal worden gestreefd naar duidelijke projectafspraken, die vooraf de rechten en plichten van beide partijen bepalen.

Een architectuur- en vormgevingsbeleid zal uit de startblokken vertrekken. Hiertoe zal een werkgroep worden opgericht. Een eerste uitdaging ligt zeker in het aanmoedigen van kwaliteitsvolle architectuur voor de geplande sociale woningbouw en stadskernrenovaties.

1.5. Musea

Het ontwerp van museumdecreet zal worden uitgewerkt en ter goedkeuring aan de Vlaamse Raad voorgelegd.

De musea zijn meer dan enkel tentoonstellingsruimte en tentoonstellingsorganisator. Zij zullen mede door toekomstgericht wetenschappelijk onderzoek de kwalitatieve „return” kunnen bieden voor de subsidiëring.

Gemeenschappelijke initiatieven tussen musea, bijvoorbeeld het uitwisselen van wetenschappelijk onderzoek en tentoonstellingen, zullen worden gestimuleerd.

Wat betreft de subsidiëring blijven er drie vormen : de subsidiëring van ad-hoc tentoonstellingen met betrekking tot beeldende kunst, de subsidiëring voor de werking van musea en de buitengewone subsidies voor de aankoop van kunstwerken voor de musea.

Voor het MUHKA blijven de aangekochte werken eigendom van de Vlaamse Gemeenschap. Om de nodige infrastructuurwerken aan te gaan werd vanaf 1990 aan de VZW MUHKA een lening toegestaan.

Voor de realisatie van de musea voor Roger Raveel te Zulte en Felix De Boeck te Drogenbos wordt een belangrijke inspanning gedaan om de vastleggingsmachtigingen voor de eigen infrastructuur te verhogen. De budgettaire inspanning zal zich in 1993 moeten herhalen.

De VZW Kunst in Huis blijft instaan voor het brengen van werken van actieve kunstenaars naar het publiek toe, door uitleningen en desgevallend verkoop.

1.6. Cultureel patrimonium

Het behoud en de verdere uitbouw van het cultureel patrimonium zal worden ondersteund door toekomstgericht wetenschappelijk onderzoek. Het aankoopbeleid en de financiële ondersteuning zal zich daarop richten.

De Vlaamse Gemeenschap verleent haar medewerking aan de totstandkoming van een degelijk Europees verdrag ter bescherming van het roerend cultureel patrimonium.

1.7. Film

Wat film betreft, zal het beleid inzake bevordering van de produktie worden verdergezet, evenals de steun aan het festivalbeleid.

Een samenvoeging van middelen uit de verschillende departementen is evenwel noodzakelijk om een vernieuwend beleid te voeren, waarbij ook andere accenten kunnen worden gelegd.

2. JEUGD

Binnen het globale cultuurbeleid geraakte het jeugdbeleid de afgelopen jaren wat in de verdrukking. Symptomen hiervoor zijn ondermeer een stagnatie van de kredieten binnen het programma „jeugd” van de Vlaamse uitgavenbegroting, een zware onderbezetting van de personeelsformatie van de jeugdadministratie — het Bestuur Jeugdwerk — en het ontbreken van een globale gecoördineerde aanpak van het jeugdbeleid via structurele communicatie en samenwerking tussen de diverse overheidsniveaus.

Deze vaststellingen vormen de basis voor de beleidsopties die naar de toekomst worden voorgesteld. Deze kunnen als volgt worden samengevat :

2.1. Een globaal gecoördineerd jeugdbeleid

Daartoe moet binnen de Vlaamse Gemeenschap een „Interdepartementale Commissie Jeugdzaken” worden opgericht. Opdracht van deze commissie moet zijn :

- het wegwerken van een versnipperde aanpak naar de jeugdsector toe via verschillende diensten binnen de Vlaamse Gemeenschap ;

- het op elkaar afstemmen van het jeugdbeleid gevoerd binnen de diverse beleidsniveaus (internationaal — gemeenschap — gedecentraliseerde besturen) ;

- een ernstig onderzoek naar een betere coördinatie van het geheel van financiële middelen dat rechtstreeks en onrechtstreeks naar de jeugdsector gaat via het programma jeugd, tewerkstellingsprogramma's, VFIK, impulsfonds, enz.. .

Om te komen tot een geïntegreerd jeugdbeleid zal het ook noodzakelijk zijn te investeren in duidelijk bepaalde en zinvolle jeugdonderzoeksprojecten.

2.2. Jeugdbeleid naar migrantenjeugd

De concrete beleidsvoorstellen opgenomen in de nota „Oog voor jeugd met visie op morgen — voor een jeugdbeleid dat integraal rekening houdt met de jongeren van andere etnische herkomst” — april 1992 — van het Koninklijk Commissariaat voor het Migrantenebeleid kwamen in overleg met de jeugdsector tot stand en worden hierbij onderschreven.

Samen met alle betrokkenen, overheid, jeugdwerk en sportmiddelen zal naar een snelle realisatie van deze voorstellen gestreefd worden.

2.3. Sectoriële aandachtspunten

2.3.1. Het landelijk jeugdwerk

Mits een actualisering van de criteria, moet het toepassingspercentage van het decreet van 22 januari 1975 betreffende de erkenning en subsidiëring van landelijk georganiseerde jeugdverenigingen in een concreet meerjarenplan worden vastgelegd. In overleg met de Gemeenschapsminister bevoegd voor Onderwijs zal de formule van detachering van leerkrachten naar het jeugdwerk worden aangepast en verruimd. De jeugdverenigingen zullen meer oog moeten hebben voor de multiculturele samenleving, vooral in de verstedelijke gebieden. Een aangepaste kadervorming en samenwerkingsprojecten tussen migrantenverenigingen en jeugdverenigingen moeten een ernstige kans krijgen.

2.3.2. Plaatselijk jeugdwerk

De voorbereiding van een decreet met betrekking tot het plaatselijk jeugdwerk moet worden afgerond. Uitgangspunt moet zijn de wil om een complementair jeugdbeleid te realiseren. Het opnemen van verantwoordelijkheid binnen de lokale besturen zelf om op een duidelijke en snelle wijze in te spelen op de plaatselijke behoeften van kinderen en jongeren in hun vrije tijd, zal hierdoor versterkt worden.

Een duidelijke ondersteuning vanuit de Vlaamse Gemeenschap, samenspraak met de jongeren voor het bepalen van het te voeren beleid en een prioritaire aandacht voor kansarme groepen zijn hierbij van wezenlijk belang.

De reglementeringen voor de werksoorten die niet in dit decentralisatiedecreet passen, moeten op hun beurt decretaal worden onderbouwd.

2.3.3. Internationaal jeugdwerk

De internationalisering van het jeugdbeleid is in volle opbouw. Op het vlak van de internationale samenwerking en uitwisseling van jongeren moet de draaischijffunctie van het coördinatieorgaan voor internationale jongerensamenwerking (JINT vzw) versterkt worden.

Wanneer binnen de internationale structuren jeugdthema's aan bod komen die binnen de opdracht van andere administraties vallen, dient de vermelde Interdepartementale Commissie Jeugdzaken in te staan voor de noodzakelijke opvolging.

2.3.4. Vakantie-initiatieven — kinderopvang

Veel aandacht gaat momenteel uit naar de globale problematiek van de kinderopvang. Het jeugdwerk speelt hierin al jaren een belangrijke rol en zal ook in de toekomst mee deze uitdaging moeten beantwoorden.

Mede om deze redenen blijft een adequate ondersteuning van vakantiespeelpleinwerk en jeugdvakantie-initiatieven dan ook zeer belangrijk. In het kader van jeugdvakanties met overnachtingen zullen bovendien een aantal specifieke aandachtspunten een oplossing moeten krijgen :

- verbetering van veiligheid en hygiëne van een groot deel van de (occasionele) jeugdverblijfsaccommodaties via aangepaste stimuli en controle ;
- een natuur- maar ook jeugdvriendelijke uitvoering van het bosdecreet ;
- het ter beschikking stellen van voldoende kampeertenten. Dit krediet is verhoogd tot twintig miljoen frank.

2.3.5. Bestuur Jeugdwerk

Indien de vermelde beleidsopties in de praktijk een kans willen krijgen, zal de bestaande personeelsformatie van het Bestuur Jeugdwerk, vooral op niveau 1, moeten aangevuld worden.

Ook voor de buitendiensten van het Bestuur Jeugdwerk dringen zich aangepaste maatregelen op.

Het Vormingscentrum voor de Jeugd „Destelheide” te Dworp werd opengesteld in oktober 1971. Na 20 jaar functioneren en rekening houdend met de evoluties die zich in die jaren ook in het jeugdwerk hebben voorgedaan wordt vanuit een grondige evaluatie gesteld dat met de huidige beheersformule en de daaruit voortvloeiende problemen betreffende personeelsbeleid, werkregelingen en dergelijke, het vaak bijzonder moeilijk, zonet onmogelijk is dit vormingscentrum op een dynamische en eigentijdse wijze te laten functioneren.

Om de toegewezen opdracht dynamisch inspeland op nieuwe behoeften, te kunnen waarmaken, dringt zich een nieuwe beheersformule op.

De aangewezen mogelijkheid is het beheer toe te vertrouwen aan de vzw Algemene Dienst voor Jeugdtoerisme die reeds het beheer van de twee andere buitendiensten van het Bestuur Jeugdwerk, namelijk het jeugdcentrum „Hoge Rielen” te Kasterlee en de „Uitleendienst van het kampeermaterieel” te Machelen, toegewezen kreeg.

De vzw Algemene Dienst voor Jeugdtoerisme, samengesteld uit ambtenaren van het Bestuur Jeugdwerk als vertegenwoordigers van de overheid en vertegenwoordigers van het jeugdwerk, moet hiervoor een aangepaste decretale basis krijgen.

3. VOLKSONTWIKKELING

Ten opzichte van de aangepaste begroting 1991 (exclusief het provisioneel krediet) groeiden de middelen voor de sector Volksontwikkeling (NGK) in de begroting 1992 met 112 miljoen frank (bijna 9 %). Deze bijkomende middelen waren ondermeer noodzakelijk om de voorziene uitvoering van de decreten amateuristische kunstbeoefening en Culturele Centra mogelijk te maken. Voor de Culturele Centra is de meerkost van het vernieuwde decreet gespreid over 5 jaar en zal dus ook bij de opmaak van de volgende begrotingen een bijkomende inspanning noodzakelijk zijn.

Een belangrijke financiële inspanning gebeurde voor het Sociaal Cultureel Vormingswerk in instellingsverband (+ 38,1 miljoen frank of 16,5 %). Hiermee kan de verdere achteruitgang van het toepassingspercentage van dit decreet worden gestopt, mits spoedig een duidelijke verhoging van de instapdrempel in het decreet wordt doorgevoerd. Het aantal vormingsinstellingen blijft immers jaarlijks verder aangroeien. In samenspraak met de sector dringen zich een aantal keuzes op om een verdere versnippering van de middelen te voorkomen, en de leefbaarheid van de sector te vrijwaren. Hierbij kan worden gedacht aan verhoging van de minimumprestaties, aan striktere spreidingsnormen en schaalvergroting, aan betere begripsafbakening, aan een gedifferentieerde koppeling van educatief- en administratief personeel.. .

Ook voor het zogenaamde vijfde decreet werd een bijzondere inspanning gedaan (+ 12,5 %). Hier blijft echter een zekere onvrede aanwezig. De natuurlijke expansie van organisaties en projecten kan budgettair niet worden opgevangen. De prestaties werden te sterk bepaald op het educatieve vlak.

Meer en meer groeit het besef dat dit 'restdecreet' moet worden bijgestuurd en aangevuld met een specifieke regeling voor dienstverlenende organisaties. Kan het sociaal-culturele werk niet gevat in drie grote werkvormen, met name ledenverenigingen, vormingsinstellingen en sociaal-culturele diensten ? Met belangstelling wordt uitgezien naar het advies en studiewerk dat aan de gang is in de HRVO, het VCVO, de koepels, het Centrum voor Andragogisch Onderzoek.

Meteen wordt een belangrijke paragraaf uit het regeerakkoord aangeraakt. Kan het beleidsvoorbereidend advies in deze sector niet beter worden gestructureerd ? Kan de verregaande politisering van het werk niet worden omgebogen ? Hier ligt een belangrijke uitdaging om enerzijds vrijwillige groepsvorming te respecteren en anderzijds efficiënte samenspraak te realiseren.

Ondanks de belangrijke bevindingen van de HRVO, en de concrete voorstellen van het Koninklijk Commissariaat voor het Migrantenbeleid waar wij zo concreet mogelijk uitvoering willen aan geven, blijft het onze wens om parallel initiatieven van interculturele samenwerking aan te moedigen.

4. OPENBAAR BIBLIOTHEEKWERK

De verdere realisatie van het bibliotheekdecreet tegen de nieuwe vervaldatum van 1 januari 1995 zal moeten worden aangemoedigd. In vele gevallen stelt zich een infrastructureel probleem. Tegenover de 80 miljoen die hiertoe in de begroting is ingeschreven liggen op dit ogenblik reeds een twintigtal dossiers met een gezamenlijk geraamde kostprijs van ruim 400 miljoen frank te wachten. Vanuit de vaststelling van de zeer grote verschillen van de kostprijs van deze bouwwerken

in relatie tot de vereiste oppervlakte, heb ik mijn administratie opdracht gegeven om in relatie tot de bouwnormen de mogelijke toelagen te begrenzen. Dit is mede noodzakelijk omdat kan worden vastgesteld dat bibliotheken als onderdeel van grotere infrastructuren niet altijd duidelijk worden afgebakend (zeker nu de andere delen niet meer voor betoelaging in aanmerking komen maar moeten worden gefinancierd vanuit het investeringsfonds).

De gemeenten waarin eind '92 nog geen duidelijke plannen tot realisatie van de decreetverplichting is vast te stellen moeten vanaf '93 strikter worden opgevolgd.

Met het oog op de vervaldatum van 1 januari 1995 stelt zich een specifiek probleem in de 19 Brusselse Gemeenten waar de bibliotheken wet '21 per 31 december 1994 hun betoelaging verliezen. Hier zal in overleg met de Vlaamse Gemeenschapscommissie een gedecentraliseerd Brussels bibliotheekplan moeten worden ontwikkeld.

De bepalingen van het bibliotheekdecreet in verband met het NCOB en van het KB van 17 oktober 1978, gewijzigd bij Besluit van de Vlaamse Executieve van 15 mei 1985, kregen tot op heden geen uitvoering en zijn wellicht ook aan actualisering toe. Ook de rol van de lectuurbegeleidingsorganisaties moet worden verduidelijkt. Ter zake zullen in overleg met de sector de passende initiatieven worden ontwikkeld.

De vraag kan worden gesteld of de specifieke voogdij van het gemeentelijk bibliotheekpersoneel nog langer noodzakelijk is, en of in het kader van de bredere informatieopdracht van de bibliotheek hier geen grotere gemeentelijke samenhang moet worden mogelijk gemaakt.

5. SPORT

Het regeerakkoord van 28 januari 1992 bevat de hiernavolgende duidelijke beleidsdoelstellingen inzake sport :

De „sport-voor-allen”-gedachte moet een essentieel onderdeel zijn van het sportbeleid. Sport kan een belangrijke hefboom zijn voor de integratie en participatie van alle bevolkingsgroepen.

In het licht van de zorgwekkende slechte conditie van de jeugd, zal primordiaal een jeugdsportcampagne worden gevoerd.

Vanuit cultureel oogpunt wordt aangedrongen op een aangepaste decretale basis voor de schoolsport.

Een rationalisatie van de BLOSO-centra moet worden doorgevoerd. In de toekomst moet prioriteit gegeven worden aan de modernisering van de noodzakelijke en bestaande verblijfsaccomodaties en aan de realisatie van ten minste één volwaardig multifunctioneel centrum per provincie, waar ook de recreatiesport volledig aan bod kan komen.

Er moet nauwlettend over gewaakt worden dat het sportbeleid de uitsluitende bevoegdheid blijft van de Gemeenschappen en dat voor Vlaanderen de functionele verantwoordelijkheid volledig blijft berusten bij het BLOSO. Het is absoluut noodzakelijk dat het BLOSO direct betrokken wordt bij de voorbereiding en de uitvoering van alle sportbeleidsinitiatieven binnen de Vlaamse Gemeenschap, tot wiens bevoegdheid zij ook behoren.

De nodige aandacht zal eveneens worden besteed aan het realiseren van kleinschalige sportinfrastructuur en aan een eigentijds, efficiënt beheer.

Een eigen Vlaamse Hoge Raad voor de Sport moet worden opgericht. Een nieuw decreet op het statuut voor de niet-betaalde sportbeoefenaar moet worden goedgekeurd. Het decreet betreffende de weddetoelagen voor sportfunctionarissen en het decreet betreffende de erkenning en subsidiëring van de erkende sportfederaties zullen worden vernieuwd.

Zonder afbreuk te doen aan het privé initiatief of aan de ondernemingszin van kandidaat-exploitanten van private sport- en fitness-centra, moet door de decreetgever via exploitatienormen de verplichting worden opgelegd om professionele en verantwoorde begeleiding te voorzien.

Het Commissariaat-generaal voor de Bevordering van de Lichamelijke Ontwikkeling, de Sport en de Openlucht recreatie (BLOSO) werd als een autonome instelling opgericht met het decreet van 12 december 1990 betreffende het bestuurlijk beleid.

De omschrijving van de bevoegdheden en taken van het BLOSO (artikel 35 van voormeld decreet) is zeer ruim.

De reglementerende bevoegdheid betreffende het sportbeleid blijft via het uitvaardigen van decreten en besluiten een zaak van de Vlaamse Raad en de Vlaamse Executieve. De andere taken inzake het voorbereiden en uitvoeren van het sportbeleid, en het coördineren, bevorderen en organiseren van de sportbeoefening zijn aan het BLOSO toegewezen.

Rekening houdend met deze nieuwe situatie, is de decretale oprichting van een eigen Vlaamse Hoge Raad voor de Sport met een ruime adviesfunctie naar Executieve en BLOSO toe een prioritaire opdracht.

Deze Vlaamse Hoge Raad zal daarna een belangrijke adviesopdracht vervullen naar de andere in het regeerakkoord aangekondigde decretale initiatieven.

Inmiddels zal door het BLOSO binnen enkele weken de jeugdsportcampagne worden gelanceerd.

Aan het BLOSO zal, gelet op de belangrijke bevoegdheden toegewezen aan de instelling, gevraagd worden spoedig een globale beleidsnota ter bespreking aan de Vlaamse Raad voor te leggen.

6. TOERISME

Bij decreet van 29 mei 1984 werd aan het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme de opdracht gegeven het toerisme en de vrijetijdsbesteding in het kader van het toerisme, zoals bedoeld in artikel 4, punt 10 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, met alle daartoe dienstige middelen te bevorderen of te organiseren. De uitgangspunten voor dit toeristische beleid werden uitgewerkt door de Raad van Bestuur, bijgestaan door de technische comités, de adviesraad en de VCGT-administratie, en neergeschreven in een eerste beleidsnota in maart '86. In samenspraak met de voogdijminister werd nu ook een geactualiseerde beleidsnota aan de Vlaamse Raad voorgelegd. Deze nota zal later in de Commissie Cultuur worden besproken. Naar aanleiding van de begrotingsbespreking '92 moet nochtans gewezen worden op een aantal belangrijke uitdagingen waarvoor wij ons in deze legislatuur geplaatst zien.

Het is wenselijk, zo mogelijk nog voor het zomerreces, het decreet met betrekking tot de openlucht recreatieve verblijven, ter bespreking en goedkeuring aan de Vlaamse Raad te kunnen voorleggen. Naar analogie met het decreet hou-

dende de erkenning van de logiesverstreckende bedrijven betreft het hier opnieuw een kaderdecreet dat via een reeks uitvoeringsbesluiten beoogt een kwaliteitsverhogend effect teweeg te brengen in de kampeersector. Ook op het vlak van de ruimtelijke ordening zijn hier echter bijkomende maatregelen noodzakelijk.

Beter dan inzake de logiesverstreckende bedrijven moeten de budgettaire gevolgen van een dergelijk decreet worden ingeschat. De eventuele verwachtingen met betrekking tot saneringspremies moeten ook achteraf waargemaakt kunnen worden, en mogen niet ten laste komen van de werkingsmiddelen of andere investeringstoelagen van de sector. Gezien er vandaag reeds een achterstand in de uitbetaling van de hotelpremies dreigt, is dit financieel evenwicht van het geheel zeker voor ogen te houden.

Na het bevoegdheidsconflict inzake de reisbureaus en de verbreking van het Vlaamse decreet terzake, moet het overleg tussen de nationale regering en de gemeenschappen, dat in de vorige regeerperiode was gestart, opnieuw worden opgenomen. Met het oog op de concurrentiepositie in een Europese eenheidsmarkt, en de Europese richtlijn inzake consumentenbescherming, zou de nationale Minister van Economische Zaken hier coördinerend moeten optreden.

De wetgeving inzake het sociaal toerisme (KB houdende verordening betreffende het verlenen van toelagen tot bevordering van de arbeidersvakantie en het volkstoerisme) is verouderd.

Vanuit de gewijzigde maatschappelijke context en vanuit verworvenheden van het overleg tussen de sectoren van het sociaal en het commercieel toerisme is het de bedoeling om ook voor deze sector een eigentijds decreet uit te werken.

7. INTERNATIONALE CULTURELE BETREKKINGEN

Zoals in de algemene inleiding beklemtoond, is het begrotingsjaar 1992 reeds een heel eind gevorderd zodat we ons in een fase van 'rijden en tegelijkertijd sturen' bevinden. In het licht van de uitvoering van een gedegen beleidsvisie met betrekking tot de internationale culturele betrekkingen van het bevoegdheidspakket cultuur, zal in 1992 het accent op een voorwaardenscheppend beleid komen te liggen. Het gaat hier enerzijds over de bedding waarin de internationale culturele relaties tot stand komen, met name het structurele kader waar de Vlaamse Gemeenschap zich op dit vlak dient te bewegen. Anderzijds gaat het over de instrumenten waarmee de internationale culturele uitstraling vorm en gestalte moet krijgen.

7.1. Het algemeen kader

7.1.1. Twintig jaar na de Culturele Autonomie vertoont de Vlaamse Gemeenschap met betrekking tot de vormgeving en de realisatie van haar internationale uitstraling voor wat in Vlaanderen tot de culturele materies gerekend wordt, nog steeds groeipijnen, meer nog zelfs symptomen van kinderziekten.

Als remedie hiervoor geldt :

1. in het komende decennium het internationaal verdragsrecht voor de Gemeenschappen in België regelen ;
2. met betrekking tot de ondersteunende en uitvoerende structuren een rustperiode laten ingaan.

Een korte terugblik leert het volgende. Na de culturele autonomie in 1972 kregen, in verband met internationale culturele uitstraling van de Vlaamse Gemeenschap, volgende structurele experimenten vorm :

- na de jaren zeventig, de tweede fase van de staatshervorming in 1980, met eigen verantwoordelijkheid voor de invulling van de culturele akkoorden ;

- in de Vlaamse Gemeenschap de oprichting van het Commissariaat Generaal voor de Internationale Culturele Samenwerking (CGICS) ;

- terugwijzen van inhoudelijke bevoegdheden naar de functionele besturen (halfweg de jaren 80) ;

- de derde Staatshervorming in 1988 — communautarisering van onderwijs — en de daaropvolgende herstructurering in een totaal nieuw kader van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Het CGICS, ondertussen CIS (Commissariaat voor Internationale Samenwerking) geworden, ging op in de Administratie Externe Betrekkingen.

7.1.2. Men blijft met problemen zitten daar waar het gaat om samenwerkingsovereenkomsten met andere Gemeenschappen in België.

Tengevolge van een eigen interne dynamiek stoot men als Gemeenschap op de actuele structurele dwangbuis om doorheen internationale uitstraling onze eigenheid tot bloei en uitstraling te laten komen.

Een wijziging van bijvoorbeeld verdragen zoals dat van de Nederlandse Taalunie of het afsluiten van associatie-verdragen met andere regio's of het wijzigen van Culturele Akkoorden, is momenteel moeilijk te realiseren.

7.2. De ratificatie van het Verdrag van Maastricht en het voorzitterschap van België van de Europese Gemeenschap

Het Europese luik :

De opname van een Cultuurparagraaf in de Europese verdragen is toe te juichen doch moet in zijn realisatie uiterst aandachtig gevolgd worden.

In eerste instantie op het Europese niveau omdat op basis van voorstellen van de Commissie, de Raad van Ministers telkens uitgenodigd wordt om op de spreekwoordelijke groene knop te drukken.

Daarnaast is het tot op heden zo dat de richtlijnen pas echt hun ware betekenis krijgen doorheen de jurisprudentie van het Hof van Justitie.

De opname van een Cultuurparagraaf daagt elke lidstaat van de EG uit. Gezien de 'drie-eenheid' van de lidstaat België zal de Vlaamse Gemeenschap op dit terrein bijzonder alert moeten zijn.

Het Vlaamse luik :

Men kan er niet omheen dat de EG met lidstaten werkt wat betekent dat als het er op aan komt er letterlijk één plaats of één stem is.

Diegene die de dossiers best kan volgen, waarbij continuïteit een evidente noodzaak is, heeft het meest kans zijn mening door te drukken. Gebrek aan traditie in internationale zaken en vertegenwoordigingen van Vlamingen, naast de discontinuïteit in de opvolging van de dossiers ten gevolge van de hierboven aangehaalde structurele 'experimenten' hebben vaak een negatief effect tot gevolg.

De voorbereiding van het voorzitterschap van België van de Europese Gemeenschap in de tweede helft van 1993, moet hoogdringend worden aangevat. Er dient op hoog niveau en tempo overleg gepleegd te worden tussen de Gemeenschappen over de zwaartepunten die ze willen leggen binnen de lopende agenda's en de nieuwe thematieken die ze willen aankaarten. Pas als er een Belgische consensus is kan het voorbereidend werk op EG-niveau beginnen namelijk : deze punten op de EG-agenda te krijgen en steun vinden voor de behandeling ervan evenals voor de standpunten die men wenst te verdedigen in het debat met de collega-lidstaten.

7.3. Het instrumentarium van het internationaal cultureel beleid

7.3.1. Culturele akkoorden

Voor de uitstraling op mondiaal vlak wordt gebruik gemaakt van de 45 sinds 1946 afgesloten Culturele Akkoorden. De periode waarin deze tot stand kwamen zegt alles over de initiële geest en bedoelingen aan de basis ervan.

Na de tweede staatshervorming in 1980 werden de gemeenschappen in België verantwoordelijk voor de invulling van de werkprogramma's met betrekking tot de verschillende sectoren binnen cultuur.

Deze culturele akkoorden zijn wat beleidsmatige prioriteiten, doelstellingen en invulling betreft dringend aan evaluatie toe. De voorbereiding van deze evaluatie werd reeds aangevat.

7.3.2. Gesubsidieerde initiatieven

Grote 'ad-hoc speerpuntinitiatieven' worden vaak in samenwerking met andere partners genomen. Een goed voorbeeld hiervan is de samenwerking tussen Nederland en Vlaanderen rond de Frankfurter Buchmesse '93 evenals rond de Biënnale 1995 in Venetië.

Vlaamse initiatieven worden vanuit de diverse sectoren meestal op basis van subsidiariteit door de niet-gouvernementele sector opgezet.

Een doorlichting van wat in de voorbije jaren mee op basis van overheidsmiddelen georganiseerd werd is wenselijk. Vanuit een klare situatieschets kunnen dan in overleg met de sectoren nieuwe prioriteiten gelegd worden.

7.3.3. De samenwerking met Nederland

De instrumenten waarin onze samenwerking met Nederland gestalte krijgt zijn :

- De Nederlandse Taalunie ;
- De Brakke Grond ;
- Het Belgisch-Nederlands Cultureel Akkoord. Ook daar is heel wat in beweging.

Na de doorlichting van de administratie van de Nederlandse Taalunie zal moeten blijken of maatregelen voor een betere werking van dit instrument zich opdringen. Conclusies hieromtrent moeten in de schoot van de Vlaamse Raad worden getrokken. Hoe dan ook moeten zulke maatregelen een nieuwe dynamiek binnen de Taalunie tot stand brengen.

7.3.4. Andere, zoals de 'Belgische Huizen'

Ook hier is een analyse gewenst met betrekking tot het Vlaams profiel in de 'Belgische Huizen' waarin we participant zijn.

7.3.5. Vertegenwoordiging in de Internationale Instellingen

Ook de vertegenwoordiging van de Vlaamse Gemeenschap in het kader van het culturele bevoegdheidspakket in de internationale structuren (Ambassades -culturele attachés- ; VN ; UNESCO ; Raad van Europa . ..) zullen van naderbij bekeken worden. In het bijzonder dient het belang van een vertegenwoordiger van de Vlaamse Gemeenschap bij de Permanente Vertegenwoordiging van België bij de EG onderstreept te worden.

7.4. De inhoudelijke en financiële invalshoek van het internationale culturele beleid van de Vlaamse Gemeenschap

Binnen de Vlaamse Raad dient een ernstig debat gevoerd te worden over de functies van de cultuur in onze samenleving. Indien men een cultuurbeleid wil waar ernst in zit en waar tevens een toekomstgerichte dynamiek van uitstraalt, dan zal dat voor Vlaanderen ook met klinkende cijfers moeten duidelijk gemaakt worden. De Vlaamse Gemeenschap verdient een internationale culturele uitstraling met stijl en visie en zou er tevens baat bij hebben haar joker — Brussel, onze hoofdstad in Europa — tijdig uit te spelen.

8. CULTUURBELEID IN BRUSSEL

De Gemeenschapsminister is tevens bevoegd voor de Brusselse aangelegenheden. Deze bevoegdheid wordt besproken in het Advies- en Overlegcomité Brussel en Vlaams Brabant. Hier wordt nader ingegaan op de culturele aspecten van het Vlaamse beleid in Brussel.

Het Vlaamse Regeerakkoord inzake Brussel kan worden beschouwd als een verduidelijking van de „Motie van Aanbeveling” die de Vlaamse Raad op 10 juli 1991 unaniem goedkeurde in verband met en op basis van de Beleidsbrief „Beleid van de Vlaamse Gemeenschap ten aanzien van Brussel-Hoofdstad”.

Concreet kan gesteld worden dat de bevoegdheid inzake Brusselse Aangelegenheden ertoe moet leiden dat :

1. de Brusselse Vlamingen over evenveel kwaliteitsvolle voorzieningen kunnen beschikken als de Vlamingen in het Vlaamse Gewest, waarbij deze voorzieningen en hun omkadering de concurrentie met de Franstalige kunnen doorstaan. Terzake moet de Vlaamse Gemeenschapscommissie haar specifieke en onvervangbare rol volwaardig kunnen vervullen ;

2. een promotiebeleid moet gevoerd worden waardoor Brussel als de echte hoofdstad van Vlaanderen ervaren wordt waardoor Vlaanderen in en via zijn hoofdstad zijn eigenheid, kennis en kundigheid op het internationale forum kan brengen.

Inzake culturele aangelegenheden worden de volgende beleidsaccenten gelegd :

8.1. Het huidige culturele aanbod moet gevrijwaard en uitgebreid worden.

Het huidige culturele aanbod in onze hoofdstad moet tenminste gevrijwaard en bij voorkeur uitgebreid worden. Hier stelt zich op dit ogenblik echter wel een probleem wat de infrastructuur aangaat. De vorige Gemeenschapsminister heeft terecht beslist dat belangrijke werken moesten worden uitgevoerd aan de Ancienne Belgique, wegens de burenhin-

der die deze zaal in een drukbevolkte Brusselse wijk veroorzaakt. Ook de Beurschouwburg moet grondig worden verbouwd. Van dit gebouw zal slechts de gevel in zijn oorspronkelijke staat bewaard worden. Voor de rest zal een volledig nieuwe schouwburg worden gebouwd. Tenslotte zijn er ook nog verbouwingen in het Kaaitheater. Voor op zijn minst de komende twee seizoenen zullen deze zalen dus niet beschikbaar zijn. De Executieve heeft zich inmiddels akkoord verklaard met de huur in erfpacht voor dertig jaar van het oude ABC-theater aan het Saincteletteplein. De eigenaar zou de noodzakelijke werken in het gebouw uitvoeren. De werken zullen zeer snel kunnen gebeuren zodat dit podium tegen het einde van dit jaar reeds kan bespeeld worden. Een bijkomend voordeel is dat voor de langere termijn er een extra podium in Brussel beschikbaar komt.

Ook de Hoofdstedelijke Openbare Bibliotheek, die niet kan rekenen op de decretaal voorziene steun van de gemeentebesturen, moet de mogelijkheid geboden worden om haar opdracht als Centrale Openbare Bibliotheek te vervullen. Hiertoe worden vanaf 1992 bijkomende lokalen gehuurd via de VGC.

Het Kinder- en Jeugdtheater, dat wegens een koerswijziging van de Beursschouwburg uit Brussel dreigt te verdwijnen, moet de nodige kansen geboden worden, zij het in eerste instantie als receptieve instelling. Ook het Brusselse Operettheater, dat enig is in Vlaanderen, moet de nodige kansen krijgen om deze muziekvorm, waarvoor de belangstelling groeit, „aan de man te brengen”.

Om de VGC toe te laten volwaardig haar rol te spelen, moet haar dotatie -in feite haar enige bestaansmiddel aangepast worden aan de evoluerende noden van de Vlaamsbrusselse instellingen en aan haar nieuwe opdrachten, specifiek in de persoonsgebonden materies.

In dezelfde geest zal de lokale Brusselse sociaal-culturele infrastructuur, die nu eigendom is van de Vlaamse Gemeenschap, samen met de bijhorende financiële middelen overgeheveld worden naar de VGC.

8.2. Het imago en de uitstraling van Brussel.

De actie „Bruisend Brussel”, gestart in 1991, moet verzelfstandigd worden om een leven te leiden los van de verschillende legislaturen van de Executieve. Met het oog op de integratie hierin van het Contact- en Cultuurcentrum en zijn Dienst voor Cultuurpromotie moeten deze doorgelicht worden op hun efficiëntie inzake hedendaagse dienstverlening. De zelfstandige opstelling van „Bruisend Brussel” impliceert een centrale informatie- en onthaal- en ticketingbalie.

In en zelfs rond Brussel moet de Vlaamsbrusselse gemeenschap blijken geven van haar rijke mogelijkheden en haar openheid naar de andere cultuurgemeenschappen. De oprichting van een lokale TV-Brussel (versus de bestaande Télé-Bruxelles) is hiertoe het aangewezen middel. Zeker wanneer deze in cofinanciering met het Brussels Hoofdstedelijk Gewest kan opgestart worden. Ook een lokale radio kan niet uitgesloten worden.

De Vlaamse aanwezigheid en haar uitstraling moet tastbaar(der) worden in het hele stadsweefsel- en gebeuren. Tijdens de zomerperiode moeten straten en pleinen geanimeerd worden met initiatieven zoals „Boterhammen in het Park” er een is en „Mallemunt” er een was. In tweetalige animaties, gefinancierd door de beide gemeenschappen, moet het Nederlands volwaardig aan zijn trekken komen. Dit geldt zowel voor de geschreven als voor de gesproken taal.

Een aantal topevenementen moeten georganiseerd en/of gesteund worden voor onder meer de internationale wereld in Brussel en voor de Vlamingen in de rand rond de hoofdstad. Zo zullen de eerstgenoemden de Vlaamse cultuur leren waarderen en zullen de laatstgenoemden de fysieke weg naar Brussel leren kennen en de psychologische drempel naar hun hoofdstad leren overwinnen.

Bij belangrijke internationale gebeurtenissen in Brussel moet Vlaanderen inhoudelijk en vormelijk aanwezig zijn. Ook in de nationale biculturele instellingen moet het Nederlands volwaardig aan zijn trekken komen.

De Gemeenschapsminister wijst bij het einde van zijn uiteenzetting ook nog op de uitstekende samenwerking die aan het groeien is met de administratie, die daadwerkelijk betrokken wordt in de uitwerking van het beleid, onder andere door middel van een wekelijkse stafvergadering tussen de ambtenaren-generaal en de Gemeenschapsminister. Daarom ook werden de Directeurs-generaal en de Bestuursdirecteurs door de Gemeenschapsminister uitgenodigd deze begrotingsbespreking bij te wonen.

II. BESPREKING

PROCEDURE

Een lid stelt dat het algemene debat in de Commissie over het cultuurbeleid voor de komende jaren moet gevoerd worden op het ogenblik dat er een volledig afgewerkte beleidsbrief ter tafel zal liggen. Deze begrotingsbespreking beperkt zich best tot de beleidsopties voor het lopende begrotingsjaar.

Het uitstippelen van een beleid op langere termijn hangt ook samen met een planning van decretaal werk. Er moet onderzocht worden in hoeverre de budgettaire mogelijkheden nieuwe decretale initiatieven toelaten.

Bovendien zou het nuttig zijn dat voor het uitwerken van het beleid met de betrokken partijen wordt gepraat. Dit is nodig om tot de rationalisatie in de decreetgeving te komen, waarop deze Commissie reeds meerdere malen heeft aangedrongen.

Om deze redenen pleit dit lid er voor om niet te snel definitieve beleidsopties vast te leggen.

De Gemeenschapsminister sluit zich hierbij aan. Voor het opstellen van een coherent meerjarenbeleid is toch wel een periode van studie nodig. Er mag bovendien niet vergeten worden dat het hier om een zeer heterogeen geheel van sectoren gaat, waardoor het moeilijk is snel een globaal beleid uit te stippelen.

Een ander lid is echter van oordeel dat het wenselijk is dat de voorstellen voor het beleid voor de komende jaren reeds zouden worden besproken in de Commissie voor Cultuur, voordat de begroting voor 1993 zou worden opgesteld. Daarom vraagt hij dat de Gemeenschapsminister nog voor het reces een volledig uitgewerkte beleidsbrief bij de Vlaamse Raad zou indienen. Dan kan de Commissie reeds haar visie op het te voeren beleid geven, vooraleer de Executieve de opstelling van de begroting voor volgend jaar aanvat.

Nog enkele leden sluiten zich bij deze laatste visie aan. Het blijkt de wens van de meerderheid van de Commissie te zijn dat de definitieve beleidsbrief van de Gemeenschapsminister nog besproken kan worden voor het reces.

De Gemeenschapsminister stelt voor dat gedebatteerd zou worden op basis van uitgewerkte beleidsbrieven per sector. Zo is de beleidsbrief „Toerisme in Vlaanderen” reeds ingediend. Het opstellen van beleidsbrieven voor de andere sectoren kan dan gespreid worden over een langere periode. Daarnaast zegt hij toe om een algemene beleidsbrief, die een visie geeft voor het globale beleid naar de gehele cultuursector toe, tijdig in te dienen, zo mogelijk voor het zomerreces, zodat die nog kan besproken worden voordat het begrotingsconclaaf van start gaat.

Verschillende leden drukken vervolgens hun teverredenheid uit over de aanwezigheid van de hoge ambtenaren van de administratie bij deze bespreking. Dit is het beste bewijs dat er inderdaad een goede samenwerking aan het groeien is tussen kabinet en administratie.

ALGEMEEN

Globaal zien we volgens een lid een aantal embryonale stijgingen in bepaalde begrotingsposten, die hopelijk de voorafspiegeling zijn van een substantiële verhoging van de cultuurbegroting. Het streefcijfer van een verhoging met 500 miljoen frank in de loop van de komende jaren lijkt wenselijk. Er zullen echter een aantal duidelijke keuzes moeten worden gemaakt want decretale initiatieven leiden automatisch ook tot een stijging van de uitgaven. Als men de verwachtingen die nieuwe decreten scheppen niet kan waarmaken omdat de budgettaire middelen ontbreken, dan zal dit alleen maar aanleiding geven tot frustraties. Als er geen of onvoldoende middelen voor zijn, kan men beter geen nieuwe initiatieven nemen.

Hetzelfde lid merkt op dat het voor een efficiënt cultuurbeleid absoluut nodig is dat de verschillende overheden zouden samenwerken wat de infrastructuur betreft. Voor een grote stad als Antwerpen valt het bijvoorbeeld op dat er bijzonder weinig overleg is inzake het gebruik van de beschikbare zalen.

Een volgende spreker is van oordeel dat men steeds zeer aarzelend en zuinig is geweest tegenover het budget voor cultuur. Nochtans gaat het om een zeer belangrijke sector. Men kan niet onbeperkt blijven investeren in beton en industrie, maar wel in kunst en cultuur. Cultuur is natuurlijk niet slechts een produkt van financiële investeringen, maar die kunnen wel een belangrijke stimulans voor het culturele leven zijn. Wat de overheidssubsidies voor cultuur betreft is er nog steeds een grote achterstand tegenover de buurlanden. Hetgeen hier bijvoorbeeld aan theater en opera wordt besteed blijft ver ten achter tegenover Duitsland, Zwitserland of de Scandinavische landen.

Een ander lid is van mening dat de cultuursector er sinds de culturele autonomie van Vlaanderen niet echt op vooruit is gegaan. Dit is voor een groot deel te wijten aan het gebrek aan interesse bij de politieke klasse. Daarom moet worden gepleit voor een solidariteit met cultuur over de politieke grenzen heen. Niettegenstaande er in deze begroting duidelijke inspanningen worden gedaan, blijven heel wat sectoren nog met problemen kampen. Zo worden een aantal decreten nog steeds niet voor de volle honderd procent uitgevoerd. Voor een groot aantal begrotingsposten, zoals de steun aan de scheppende kunstenaars, zijn de budgetten in feite veel te beperkt.

Een volgend lid spreekt over het mercantilisme dat de Vlaamse bewindvoerders in het verleden heeft gekenmerkt,

waardoor de cultuursector steeds zeer slecht werd behandeld. Het is tijd dat de cultuur in het offensief gaat. Als cultuur immers niet genoeg kansen krijgt, dan wordt het racisme, als uiting van cultuurloosheid een kans gegeven. Cultuur en bekrompenheid gaan niet samen aldus het lid.

Met betrekking tot de opmerkingen over de budgettaire middelen van de cultuursector in het algemeen, en meer in het bijzonder die voor het realiseren van nieuwe decreten, wil de Gemeenschapsminister duidelijk zijn. Als de hoop naar verbetering van de financiële mogelijkheden die door nieuwe aangekondigde decreten wordt gewekt, nadien in de begroting niet kan bewaarheid worden, dan verhoogt men alleen de frustraties die in die sector leven en krijgt de politieke geloofwaardigheid opnieuw een dreun. Daarvoor wil de Gemeenschapsminister zich niet engageren. Nieuwe middelen halen vanuit herschikkingen binnen de cultuurbegroting lijkt in deze weinig realistisch. Het ambitieuze regeerakkoord inzake cultuur kan dus niet zonder bijkomende middelen. Dat is trouwens ook het probleem dat zich stelt bij de opmaak van een meerjarige beleidsbrief.

De Gemeenschapsminister wenst geen dromen te beschrijven maar ze wel vanuit reële middelen uit te werken. In die zin zit hij duidelijk ook verveeld met het ingediende ontwerp van decreet over de podiumkunsten. Moet daarin een hoofdstuk over subsidiëring van private infrastructuur als we nu al zouden weten dat daarvoor de eerste jaren geen geld zal zijn en dat we nauwelijks in staat zijn onze eigen infrastructuur te onderhouden ? Wordt zonder bijkomende middelen aan de dans- en muziektheaterwereld geen valse belofte gedaan ? Enzovoort. Een analoge bemerking moet worden gemaakt voor wat het ontwerp van museumdecreet betreft.

Een lid vraagt naar de stand van zaken van het wetenschappelijk onderzoek in de cultuursector. Wat zijn de resultaten van recente onderzoeksprojecten ? Zo zou er een onderzoek zijn geweest naar het sociaal statuut van de kunstenaar. Heeft dit onderzoek resultaten opgeleverd ?

Wat het statuut van de kunstenaar betreft verklaart de Gemeenschapsminister dat het zijn vaste wil is terzake een initiatief te nemen.

Hiervoor beschikt hij over twee studies, uitgevoerd in opdracht van zijn voorganger :

- Sociaal-economische situatie van de auteur (Prof. Van Pelt — UIA) ;

— Het statuut van de kunstenaar, zijn patrimoniale en morele rechten (Van de Gehuchte en Vennoot, Advokatenassociatie in Gent — kostprijs 2.281.230 frank).

De Gemeenschapsminister merkt hierbij op dat het een bijzonder ingewikkeld dossier betreft. Zo is de problematiek totaal verschillend voor de uitvoerende en de scheppende kunstenaar. Bovendien situeren veel bevoegdheden (fiskaliteit, sociaal recht, werkloosheid, . . .) zich nog op nationaal vlak. De Gemeenschapsminister stelt de nadere gegevens over onderzoeksprojecten te beschikking. Ze worden als bijlage II bij dit verslag gevoegd.

Een lid kan er mee instemmen dat de voorschotten tot 90 procent vrijgesteld zullen zijn van het visum van het Rekenhof. Het te laat uitbetalen van dotaties en subsidies is een algemeen probleem in de cultuursector, dat door deze maatregel misschien uit de wereld kan worden geholpen.

Over de late uitbetaling van subsidies verduidelijkt de Gemeenschapsminister nog dat een paar jaar geleden een systeem van voorschotten werd uitgewerkt. Elke trimester zou

tijdig 22,5 procent van de verwachte subsidie uitbetaald worden. Dit zorgt er voor dat de subsidieerbare instellingen geen leningen moeten aangaan om aan hun verplichtingen te kunnen voldoen. Voor 1992 werd dit systeem doorkruist door het niet-goedkeuren van de begroting en door het wachten op voorlopige twaalfden.

Ten slotte vraagt een lid nog of de Gemeenschapsminister van plan is de door zijn voorganger geïnstalleerde Raad voor Cultuur te laten voortbestaan. Zal deze Raad nog verder advies inzake culturele materies worden gevraagd ? Zijn aan deze Raad nog opdrachten toevertrouwd ?

De Gemeenschapsminister vraagt zich af of deze Raad ooit een officiële opdracht heeft gehad. In elk geval is de Raad voor Cultuur opgericht op vrijwillige basis, los van elk decreet of Executievebesluit.

Momenteel komt de Raad nog nauwelijks samen. De Gemeenschapsminister heeft de Voorzitter ook nog niet ontmoet.

Alleszins moet de Gemeenschapsminister rekening houden met de officieel opgerichte adviesorganen en Hoge Raden in de cultuursector.

KUNSTEN

Een lid stelt voor meer aandacht te besteden aan de architecturale vormgeving bij projecten voor sociale woningbouw. De Executieve heeft te kennen gegeven in de sociale woningbouw te willen investeren. Hier ligt een mogelijkheid om initiatieven inzake architectuur te stimuleren. Als voorbeeld kan de periode van de jaren '20 en '30 gelden, toen sociale woningbouw aanleiding gaf tot vernieuwende architecturale verwezenlijkingen. Bovendien waren deze van bijzonder hoge kwaliteit.

De Gemeenschapsminister deelt volkomen de bekommernis van het lid voor de realisatie van een architecturaal verantwoorde sociale woningbouw. In het regeerakkoord is trouwens expliciet een paragraaf met betrekking tot het creëren van een kwaliteitsvolle architectuur voor sociale woningbouw en stadskernrenovatie opgenomen. De Gemeenschapsminister zal met Gemeenschapsminister De Batselier, verantwoordelijk voor sociale woningbouw, contact opnemen teneinde een maximale uitvoering van voormelde paragraaf uit het regeerakkoord mogelijk te maken.

Meerdere leden geven te kennen dat de budgettaire problemen die er zullen ontstaan wanneer de VLOS twee podia zal gaan bespelen, geen aanleiding mogen zijn tot het in vraag stellen van de oorspronkelijke optie : namelijk dat de Vlaamse Opera in Antwerpen en Gent zal spelen.

Een lid meent dat de stad Gent zeker niet mag verstoken blijven van een opera-instelling. In deze stad is er een vast operapubliek en een waardevol operagebouw. Het concentreren van alle operabedrijvigheid in Antwerpen zou een foute politiek zijn.

Een lid is hierover de mening toegedaan dat voor een bevolking van zes miljoen inwoners, twee operagezelschappen leefbaar zouden moeten zijn. Daarom kan het bestaan van twee podia voor de Vlaamse Opera worden verdedigd.

Volgens dit lid is de kwaliteit van de VLOS bijzonder hoog, en is er in Antwerpen een goede infrastructuur. Dit zal ook in Gent het geval zijn, wanneer de opera daar zal zijn

gerestaureerd. Hoeveel zal het bespelen van twee podia nu precies gaan kosten aan de VLOS ?

Tevens wenst dit lid te weten hoe groot het percentage eigen inkomsten uit kaartverkoop van de Vlos is.

De Gemeenschapsminister verklaart dat de oorspronkelijke optie — het bespelen van twee podia, Antwerpen en Gent moet worden uitgevoerd. De Gentse Opera zal worden geopend in september 1993. Hij vestigt er wel de aandacht op dat dit voor de betrokken overheden bijkomende financiële gevolgen heeft vanaf 1993. De VLOS heeft voor het speelseizoen '92-'93 een sluitende begroting ingediend te bedrage van 594,55 miljoen frank. Hierin zijn echter niet inbegrepen de kosten voor extra personeel en diensten met het oog op de opening van de Gentse Opera. Voor 1993 worden deze kosten geraamd op 67,26 miljoen frank. Vanaf 1994 moet men rekenen op 100 miljoen frank bijkomende werkingskosten per jaar.

Wat de andere vragen over de VLOS betreft, deelt de Gemeenschapsminister nog volgende gegevens mee :

1. Inkomsten VLOS :	
— werkingstoelagen :	471,— miljoen frank
— sponsoring :	66,75 miljoen frank
— eigen beheer :	56,80 miljoen frank
waarvan tickets en abonnementen :	<u>34,— miljoen frank</u>
Totaal :	594,55 miljoen frank

2. Volgens de VLOS zelf zou de verplaatsing van producties tussen Antwerpen en Gent 890.000 frank per productie aan variabele kosten bedragen. Bijkomende vaste kosten zijn een extra lichte vrachtwagen met chauffeur en een autobus met chauffeur.

Een lid snijdt het probleem van de steun aan de scheppende kunstenaar aan. Wanneer men de beschikbare middelen hiervoor bekijkt, bijvoorbeeld voor compositieopdrachten of voor werkbeurzen, kan men alleen maar vaststellen, dat die veel te beperkt zijn. Meer concreet zou het Fonds voor de Letterkunde grondig moeten worden hervormd. Kan het Nederlandse systeem hier niet worden toegepast ? Is er geen samenwerking mogelijk wat steun aan schrijvers betreft, via de Nederlandse Taalunie ?

De Gemeenschapsminister antwoordt dat Nederland beschikt over een bedrag dat ongeveer zes maal hoger ligt dan het bedrag dat voor de Vlaamse auteurs beschikbaar is. Om tot een gelijkaardige (dit is niet noodzakelijk dezelfde) subsidiëring te komen moet het Vlaamse bedrag drastisch worden opgetrokken.

Wanneer men daarenboven nog een onafhankelijk Fonds zou willen oprichten, komen hierbij nieuwe, aanzienlijke overheadkosten : personeel, te huren kantoren en vergoedingen voor de adviesleden. Het zou beter zijn de gewenste verhoging van de kredieten voor de kunstenaars zelf te gebruiken.

Welke bijzondere bijdrage wordt verwacht van een Raad van Bestuur, van dit Fonds, aangezien die ongeveer op dezelfde wijze zal worden samengesteld als de Commissie Letteren die eveneens uit representatieve vertegenwoordigers uit het literaire bedrijf bestaat. De Gemeenschapsminister is er van overtuigd dat het verschil klein zal zijn. De vorige

regeringen hebben zich bovendien zeer afwijzend opgesteld tegenover allerhande fondsen, wegens het gebrek aan controle erover.

Een lid vraagt of het niet nuttig zou zijn, in het kader van de stimulering van het lezen, meer aandacht te besteden aan de lezingen van auteurs. Is er hier geen samenwerking met het onderwijsdepartement mogelijk ?

De Gemeenschapsminister beaamt de opmerking. De lezingen zijn zeer bekend bij het grote publiek, zoniet zou er vandaag niet reeds 9 miljoen frank voor lezingen zijn toegerekend.

Tijdens de laatste Jeugdboekenweek werden voor meer dan 1 miljoen frank aan lezingen in de scholen georganiseerd, met een overweldigend succes.

De bekendheid bij de auteurs is ook zeer groot, zoals kan afgeleid worden uit de voortdurende vragen tot opneming in de lijst.

Het is nochtans juist dat een aantal topauteurs hierin niet willen opgenomen worden, omdat zij een veel hoger bedrag vragen dan de voorziene 4.000 frank. Men overweegt overigens om dit bedrag op te trekken, aangezien het ook de verplaatsingskosten moet dekken.

Alleen auteurs, waarvan twee werken aangekocht werden op advies van de Commissie Letteren, komen in aanmerking om een stortvloed van toeristische en heimatschrijvers te vermijden. In dat geval zouden ook goede literatoren afhalen.

Over de filmsector vraagt een lid of het decreet op het filmproductiefonds, dat op het einde van de vorige legislatuur werd ingediend, snel opnieuw ter tafel zal komen in de Vlaamse Raad.

De Gemeenschapsminister antwoordt dat tijdens de vorige legislatuur een ontwerp-decreet aan de Vlaamse Raad werd voorgelegd. Het werd door de nieuwe Executieve niet hernomen. Het regeerakkoord stelt : „De Vlaamse filmproductie en de Vlaamse beeldindustrie zullen worden ondersteund met voorrang voor initiatieven die uit de aard van de productie moeilijk commercieel kunnen worden gefinancierd”.

Over de filmproductie verstrekt de Gemeenschapsminister nog de volgende bijkomende inlichtingen :

Op artikel 33.07.41 is voor de productie van culturele films 114 miljoen frank ingeschreven. Tien miljoen gaat naar Eurimages van de Raad van Europa. De Vlaamse producenten hebben hieruit meer middelen bekomen dan Vlaanderen erin investeert.

Voor de resterende 104 miljoen frank is er meer dan vraag. De selectiecommissie heeft de Gemeenschapsminister begin dit jaar een prioriteitenlijst van 156 miljoen frank voorgelegd. Allerlei initiatieven in verband met film (festivals, onderzoek, opleiding, museale functie, animatiefilm) vragen meer geld. Het is duidelijk dat heel veel middelen worden gevraagd die binnen de begroting cultuur niet te vinden zijn.

Tijdens de vorige legislatuur werd een onderzoek in verband met het filmbeleid gestart. De Gemeenschapsminister kijkt met belangstelling uit naar de resultaten ervan.

Een lid vraagt of de plannen voor het vestigen van een centrum voor de beeldcultuur in het ICC te Antwerpen zullen doorgaan.

De Gemeenschapsminister zegt dat dit een vrij ingewikkeld en niet zo duidelijk dossier is, dat op 17 januari 1992 aan de

Administratie werd bezorgd door de kabinetschef van zijn voorganger. In de nota van de kabinetschef is onder meer sprake van :

„een Beeldcentrum dat best kan worden toevertrouwd aan de VZW Centrum voor Beeldcultuur die evenwel dient uitgebreid naar enerzijds alle organisaties actief op het vlak van beeldcultuur in Vlaanderen en anderzijds een ruime vertegenwoordiging van de Vlaamse Gemeenschap ;

de begeleiding van de VZW zodat de manifestaties in het kader van Antwerpen '93 kunnen worden voorbereid. De middelen hiervoor zijn afkomstig van artikel 33.52.41 van sectie 41 (onderdeel filmverenigingen). . .”

De Gemeenschapsminister stelt over dit dossier dat een aantal onduidelijkheden geen onmiddellijke beslissing toelaten. Waar er blijkbaar van uitgegaan werd dat de filmverenigingen instemden met een subsidiëring op de voor hen ingeschreven kredieten leek dit alles behalve het geval.

De Gemeenschapsminister heeft geopteerd voor een pragmatische oplossing waarbij het audiovisueel luik van Antwerpen '93 ten volle aan bod komt.

Met Antwerpen '93, dat een overeenkomst heeft afgesloten met betrokken VZW, en in overleg met de administratie is beslist dat het voormalige Koninklijk Paleis ter beschikking wordt gesteld van Antwerpen '93 tot 31 maart '94. Het Ministerie stelt personeelsleden ter beschikking evenals kantoormeubilair. Aan de bevoegde Minister werd gevraagd de restauratie van het pand zo snel mogelijk uit te voeren. Tevens zullen de noodzakelijke onderhoudswerken worden uitgevoerd en is de omvorming van de refter tot projectiezaal gepland.

Met de VZW Centrum voor Beeldcultuur worden in de nabije toekomst gesprekken gevoerd.

Een lid vraagt wanneer de beheerraad van de Koninklijke Filharmonie van Vlaanderen zal worden vernieuwd.

De Gemeenschapsminister antwoordt dat zoals voor verschillende andere culturele instellingen de Raad van Beheer moest vernieuwd zijn per 7 april 1992, zijnde 3 maanden na de installatie van de Vlaamse Raad.

Rekening houdend met het Cultuurpact werden namen opgevraagd bij de verschillende politieke partijen. Op vandaag heeft slechts één partij geantwoord (VU).

Over de vaste boekenprijs is een lid van oordeel dat hier een nationaal initiatief op zijn plaats is. Zijn er derhalve contacten over met de nationale Minister van Economische zaken ?

De Gemeenschapsminister antwoordt dat er een brief werd gericht aan de Minister van Economische Zaken en dat er reeds contacten zijn geweest tussen de beide kabinetten. De bedoeling was de draad terug op te nemen van de vorige Executieve, die de zaak ter sprake had gebracht op het Overlegcomité. Voor eind mei volgt concreet overleg tussen Cultuur en Economische Zaken.

Positief is alleszins dat de „Commission du Livre” ook achter de vaste boekenprijs staat. Er waren hierover goede contacten met onze eigen Commissie van het Boek.

Intussen heeft collega Suykerbuyk hierover een wetsvoorstel ingediend in de Senaat.

Een lid vraagt nadere inlichtingen bij de verschillende artikelen die betrekking hebben op de betoelaging van infra-

structuur. Worden er investeringen gedaan in de provincie ? Worden er in kleinere centra investeringen gedaan voor creatie-ruimten ? Voor multi-mediale initiatieven, die niet alleen in de grote centra van de grond komen, moeten er ook in kleinere steden mogelijkheden worden geschapen.

De Gemeenschapsminister verduidelijkt dat er in de begroting een artikel voor subsidiëring van infrastructuur van derden is en daarnaast een artikel voor de eigen infrastructuur van de overheid. De subsidiëringen zijn bestemd voor die werken die in uitvoering zijn, die nog dateren van voor het van kracht worden van het Investeringsfonds. Meer bepaald gaat het hier over werken in Roeselare en Ieper. Het andere krediet dient dus voor het aankopen en verbouwen van eigen gebouwen van de Vlaamse Gemeenschap. Deze laatste investeringen zijn op het niveau van de voorbije jaren gebleven, wat de vastleggingskredieten betreft. De ordonanceringskredieten werden opgetrokken.

JEUGD

Een lid is verwonderd over de reactie van de Vlaamse Jeugdraad op de begrotingsvoorstellen. Die had blijkbaar zeer zware kritieken. Nochtans wordt in deze sector een aanzienlijke inspanning gedaan.

Dit lid is van oordeel dat het uitvoeringspercentage van het decreet op het landelijk jeugdwerk aanzienlijk kan stijgen als men de criteria op een juiste en objectieve wijze zou toepassen. Nog te veel schimmige organisaties en initiatieven worden gesubsidieerd. Inspectie en controle zou hier veel kunnen verhelpen.

De Gemeenschapsminister is eveneens van mening dat een aantal dringende controles en systematische opvolging van de dossiers en de globale werking van deze jeugdverenigingen moet kunnen leiden tot effectiever gebruik van de financiële middelen. Waarschijnlijk zijn er een aantal verenigingen die niet meer volledig beantwoorden aan alle vereisten van het decreet of zijn er soms activiteiten aanvaard die in normale omstandigheden niet zouden mogen in aanmerking genomen worden.

Om hier werk van te maken zal de Gemeenschapsminister de bevoegde collega's in de Vlaamse Executieve verzoeken de inspectiediensten van het Bestuur Jeugdwerk, die thans functioneren met twee inspecteurs op een kader van zes inspectie-functies, dringend uit te breiden. Dit zal ook toelaten naast een eventuele uitzuivering van de sector, ook de stof tot grondige evaluatie aan te reiken.

Een lid is van oordeel dat de verhoging van de kredieten in de jeugdsector niet zal leiden tot een groei van de verzuiling. Het is niet in deze sector dat er knelpunten zijn wat verzuiling betreft. Een optimalisatie van het decreet landelijk jeugdwerk veronderstelt ook voor dit lid een uitsluiting van papieren organisaties.

Een lid waarschuwt er verder voor dat men de jeugdwerking niet te veel vanuit de hoek van kansarmoede en de migrantenwerking mag gaan benaderen. Weliswaar moet een deel van het jeugdbeleid zich naar kansarmen richten, maar ook de niet-kansarme jeugd moet voldoende aan bod kunnen komen. Kansarmoede en marginalisering zijn slechts een aspect van het jeugdwerk.

Een ander lid is dan weer van oordeel dat het in dit opzicht verheugend is dat er nu werk wordt gemaakt van de interdepartementale Commissie Jeugdzaken. Zo zal het mogelijk

worden de werking naar kansarme jongeren te integreren in het Fonds voor de Integratie van Kansarmen. Bovendien bestaat er in de sector van de werking naar de kansarme jeugd een grote mate van professionalisering, die niet zou mogen verloren gaan door een gebrek aan middelen.

Een lid vraagt wat er zal gebeuren met de detachering van leerkrachten in de jeugdsector. Wat is het standpunt van het departement van onderwijs dienaangaande ?

Hierover verduidelijkt de Gemeenschapsminister dat het contingent van 60 gedetacheerde leerkrachten tot 1982 ter beschikking werd gesteld van de landelijke jeugdorganisaties. De wedden vielen ten laste van de begroting onderwijs.

Sinds 1983 betaalt het departement Cultuur deze weddelasten terug aan het departement Onderwijs. Voor de terugbetaling van deze weddelast voor 1991 heeft de Inspectie van Financiën een aantal bijkomende vragen gesteld. Hierdoor kon die terugbetaling nog niet geordonnanceerd worden. In overleg met de Gemeenschapsminister van Onderwijs is nu een regeling afgesproken die moet leiden tot een vlugge doorstorting van de weddebedragen 1991 van Cultuur naar Onderwijs en tot een vlotte werkwijze waarop deze doorbetaling voor 1992 en volgende jaren kan geschieden.

De vraag naar verhoging van het aantal gedetacheerde leerkrachten naar de jeugdsector toe en het eventueel in aanmerking komen van de bewuste reffectatie-lijsten bij onderwijs, maakt onderwerp uit van verdere gesprekken die beide departementen (Cultuur en Onderwijs) hieromtrent zullen aangaan.

Een lid vraagt of er in de toekomst niet kan gedacht worden aan het opzetten van een permanent secretariaat voor de Vlaamse Jeugdraad. Waarschijnlijk is het ontbreken hiervan één van de oorzaken van de frustratie van de Jeugdraad.

Wat Jeugdmuziekateliers aangaat stelt een lid vast dat er in deze sector nog altijd een stijging van het aantal aanvragen kan worden vastgesteld. Dit is niet te verwonderen, omdat blijkt dat een jeugdmuziekatelier een dubbele subsidie kan ontvangen, in vergelijking met een gewoon jeugdatelier. Is het niet nodig dat deze sector eens wordt doorgelicht ?

De Gemeenschapsminister verduidelijkt dat de kredieten in deze sector zijn verminderd. Daardoor is de individuele subsidiëring achteruitgegaan. Er zijn inderdaad minder jeugdmuziekateliers erkend dan gewone jeugdateliers. Het gaat om twee verschillende begrotingsartikels. Misschien moet een nieuw evenwicht gezocht worden tussen de twee werkvormen. Het is nochtans niet correct dat er een groot aantal aanvragen wachten, zoals het lid lijkt te beweren.

Een lid stelt vast dat er al jaren in de begroting een artikel is voorzien voor het vestigen van het Europees secretariaat van het Cultureel Jongerenpaspoort in België. Gaat dit nu gerealiseerd worden ?

De Gemeenschapsminister antwoordt dat deze zaak in onderzoek is.

Een lid vraagt zich af of de kinder-en jeugdtelefoons wel thuis horen in de jeugdsector van de cultuurbegroting. Dit is meer iets dat thuis hoort in de welzijnssector. In elk geval moeten er hiervoor voldoende kredieten zijn om die initiatieven leefbaar te houden. Hetgeen tot nu toe ter beschikking stond is hoe dan ook ontoereikend.

De Gemeenschapsminister stelt dat dergelijke initiatieven in de toekomst beter aan bod zullen kunnen komen via de nieuwe interdepartementale Commissie voor jeugdzaken.

Verder moet er toch op gewezen worden dat overheveling van het ene departement naar het andere niet altijd in het voordeel van de overgehevelde initiatieven is.

Ten slotte maakt een lid melding van moeilijkheden die door de jeugdsector wordenesignaleerd in verband met de uitvoering van het decreet op de medezeggenschap in cultuurmateries in de gemeenten, omdat de meeste jeugdraden in de gemeenten op een andere leest zijn geschoeid, dan de wijze waarop wordt voorzien in het decreet.

De Gemeenschapsminister is van oordeel dat de oprichting van een gemeentelijke jeugdraad in principe geen moeilijkheden zou mogen opleveren. Het probleem is echter dat de jeugdraden vroeger op een zeer losse basis functioneerden. Volgens de Gemeenschapsminister zouden zij nu een inspanning moeten doen om zich naar de modaliteiten van het nieuwe decreet te schikken.

VOLKSONTWIKKELING

Een lid verwijst naar het regeerakkoord van de Vlaamse Executieve waarin werd gesteld dat de problematiek van de koepels in de sector van de volksontwikkeling moest worden aangepakt. Er wordt al langer gesproken over een evaluatie van de decreten. De inleiding van de Gemeenschapsminister is al redelijk concreet omdat hij een aantal denkpistes formuleert om tot een oplossing van het probleem te komen, zoals een verhoging van de minimumprestaties, strikte spreidingsnormen en schaalvergroting, enzovoort. De spreker vraagt of deze denkpistes het resultaat zijn van een globale visie op het te voeren beleid in de sector en wanneer er precies maatregelen zullen worden getroffen.

Er moeten volgens een ander lid duidelijke maatregelen worden getroffen om de wildgroei aan instellingen in deze sector tegen te gaan. Bijkomende criteria kunnen worden opgelegd, die de sector eventueel tot fusies zou kunnen aanzetten.

Een evaluatie van de decreten in de sector volksontwikkeling is volgens verschillende leden aangewezen. Misschien kan hier een onderzoeksopdracht worden gegeven.

Deze discussie hangt samen met het debat rond de verzuilingsproblematiek. Een lid is van oordeel dat in deze begroting de zuilgebonden organisaties en instellingen op een opvallende manier worden bevoordeeld. Zo worden de zuilgebonden organisaties in de sectoren van het sociaalcultureel werk en van de volksontwikkeling te veel gesubsidieerd en dit ten nadele van de veldwerkers op het terrein.

In verband met de verzuilingsproblematiek verwijst een ander lid naar een advies van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie naar aanleiding van een klacht van de BVVO (klacht nr. 559) over de modaliteiten van de aanwezigheid van de gebruikers in een aantal structuren. Gaat dit worden opgevolgd door de Gemeenschapsminister ?

De Gemeenschapsminister antwoordt op deze tussenkomsten dat zijn plannen tot reorganisatie van de bovenbouw van de Volksontwikkeling blijkbaar tot heel wat discussie aanleiding geven. Hij wil eerlijk bekennen dat zijn plannen nog niet concreet zijn uitgewerkt, wat niet wil zeggen dat het om volledig vrijblijvende denkpistes gaat. Uit gesprekken die de Gemeenschapsminister met de sector zal voeren zal blijken in hoeverre deze aanzetten voor een oplossing van het probleem in de goede richting gaan.

De vorige Gemeenschapsminister van Cultuur had met de geplande fusie VCVO-CAO al een aanzet willen geven. De Gemeenschapsminister heeft dit even uitgesteld. Inmiddels wordt overleg gepleegd met de sector. Daar groeit ook wel de overtuiging dat het samenspel koepels, Hoge Raad voor Volksontwikkeling, VCVO, onderzoekswerk, enzovoort aan enige herschikking toe is. In dat kader wil de Gemeenschapsminister ook de suggesties van de Cultuurpactcommissie tot samenstelling van de Hoge Raad voor de Volksontwikkeling bekijken. De Gemeenschapsminister stelt verder nog vast dat ondanks de diverse structuren en een globaal budget van om en bij de 90 miljoen frank het beleidsvoorbereidend advies, en onderzoek, niet echt goed functioneert. Wat de concrete vermindering van het budget voor het VCVO betreft is dit niet meer dan een eenmalige vermindering rekening houdend met de reserves die in de vereniging aanwezig zijn.

Een lid vraagt welke timing de Gemeenschapsminister voorziet voor het nemen van concrete maatregelen in de sector.

De Gemeenschapsminister antwoordt dat de gesprekken met de sector vrij vlug moeten worden afgerond, zodat in de op stapel staande beleidsbrief concrete voorstellen kunnen worden geformuleerd. Het is dus de bedoeling om al in de loop van de komende maanden tot maatregelen te komen, tenminste voor zover het mogelijk is daar de administratie reeds bij te betrekken.

Meer specifiek vraagt een lid of er dit jaar nog nieuwe erkenningen van organisaties zullen zijn.

De Gemeenschapsminister antwoordt dat met ingang van 1 januari 1992 nog twee nieuwe instellingen inzake sociaal-cultureel werk voor volwassenen werden erkend :

— het Vlaams Comité voor de Opvoeding van het Jonge Kind ;

— Recht en Plicht.

Wat het sociaal-cultureel werk voor migranten betreft, wordt er door enkele leden vastgesteld dat er een verschil in benadering is tussen de voorstellen van het Koninklijk Commissariaat voor de Migranten en die van de Hoge Raad voor Volksontwikkeling. De Koninklijke Commissaris pleit voor een grotere integratie van de migranten in de bestaande structuren. De Hoge Raad ziet meer in eigen organisaties van de migranten. Het is wenselijk dat bij deze besprekingen een standpunt wordt ingenomen.

De integratievoorstellen van de Koninklijke Commissaris zouden ongeveer 15 miljoen frank kosten. Een lid vraagt of deze middelen aanwezig zijn.

De Gemeenschapsminister verklaart dat het budget dat mevrouw P. D'Hondt vraagt voor de culturele ondersteuning van de migrantenorganisaties met 15 miljoen in de begroting 1993 een weerklank zal vinden. In de voorliggende begroting voor 1992 is de nodige beleidsruimte vooralsnog niet aanwezig.

Het is de bedoeling via de toepassing van het koninklijk besluit van 1921 de migrantenorganisaties voor hun culturele werking te subsidiëren. Artikel 33.13.43 zal hierbij verhoogd worden.

Tevens zal er in de begroting 1993 een nominatief bedrag worden ingeschreven voor één ondersteunende migranteninstelling voor cultuur. Met andere woorden er wordt geopteerd voor duidelijkheid (namelijk één instelling) en geleidelijke groei via het koninklijk besluit van 1921.

Ook in de sector cultuurspreiding zal er een opening worden gemaakt voor migrantenartiesten — alsook de mogelijkheid worden gecreëerd dat ook migrantenorganisaties manifestaties kunnen aanvragen.

Volgens een lid valt er in de sector van de volksontwikkeling een belangrijk gedeelte van de bevolking uit de boot, namelijk de kansarme inwoners van de verstedelijkte gebieden. Er is in het verleden veel geïnvesteerd in de midden-groepen, die zelf naar bijkomende vorming zoeken. Maar nu zien we in Vlaanderen, vooral in de verstedelijkte gebieden, zwarte vlekken ontstaan. Meer middelen zouden moeten worden vrijgemaakt om hier iets aan te doen, zodat de volksontwikkeling ook die groepen zou bereiken die er echt behoefte aan hebben.

Een ander lid merkt op dat er geruchten de ronde doen dat er bij de koepelorganisaties een personeelsstop zou worden doorgevoerd, waarbij er geen nieuwe vervangingen van personeel meer zouden mogen gebeuren. Zulke ingrijpende maatregelen zouden slechts mogen genomen worden, als er een globale beleidsvisie is. In de gegeven omstandigheden lijken het te veel besparingen, zonder dat er structureel iets ten goede verandert. Bovendien is deze maatregel zeer arbitrair, omdat het van toevallige omstandigheden (pensioenering, ziekte of ontslag van werknemers) afhangt of een koepel minder personeel zal hebben.

Een ander lid reageert hierop door te stellen dat de koepelorganisaties de geprivilegieerde gesprekspartners van de overheid zouden moeten zijn voor het formuleren van het beleid. Een maatregel als de deze zou hun werking kunnen onmogelijk maken. Dit moet zeker vermeden worden. Bovendien moet opgemerkt worden dat over deze maatregel geen politiek akkoord bestaat.

De Gemeenschapsminister verduidelijkt dat binnen de begroting voor 1992 er voldoende kredieten zijn om de personeelsleden van de koepelorganisaties te betalen. In het programmadecreet is een artikel opgenomen dat stelt dat een personeelslid dat afvloeit in principe niet vervangen wordt. Deze maatregel is echter beperkt tot één educatieve medewerker en één uitvoerend personeelslid per groep van vijf personeelsleden. Het is de bedoeling hiermee een stok achter de deur te hebben om het gesprek over de herstructurering van de sector snel van start te kunnen laten gaan. De Gemeenschapsminister verduidelijkt nog dat het VCVO hier niet bij betrokken is.

Op vraag van een lid wordt er bij dit verslag een overzicht gevoegd van het aantal personeelsleden per koepel en per vereniging of instelling die onder elk van de koepels ressorteert. Deze cijfers worden in bijlage III gegeven.

Deze zaak zal hoe dan ook bij de behandeling van het programmadecreet verder worden besproken.

OPENBAAR BIBLIOTHEEKWERK

Een lid stelt vast dat er een substantiële vermindering is in de voorgelegde begroting voor het bibliotheekwerk tegenover de oorspronkelijke begroting, die op het einde van de vorige legislatuur werd ingediend. Hoe kan dit ?

De Gemeenschapsminister geeft de volgende verduidelijking :

De initiële begroting voor 1992 voorzag een krediet van 1.209.900.000 frank. Het definitief voorstel voorziet een kre-

diet van 1.158.300.000 frank. Betekent dit een achteruitgang van de sector ?

Zeker niet. Het voorziene krediet van 1.158.300.000 frank volstaat om alle verplichtingen vanuit de Vlaamse Gemeenschap met betrekking tot de openbare bibliotheken na te komen. Bij de herberekening is gebleken dat er in de begroting 1990 via de voorschotten teveel subsidies zijn uitgekeerd in functie van de definitieve afrekening. Deze definitieve afrekening is slechts duidelijk geworden nadat de initiële begroting van 1992 reeds werd opgesteld.

Ten aanzien van de aangepaste begroting 1991 zijnde een krediet van 1.107.650.000 frank is er een meerkrediet van 81,8 miljoen.

Het bibliotheekdecreet was het resultaat van een politiek akkoord tussen alle fracties. Dit politiek akkoord zal volledig worden uitgevoerd. Alle nodige middelen zijn er voor beschikbaar.

SPORT EN RECREATIE

Deze sectie werd besproken in aanwezigheid van de Voorzitter van de Raad van Bestuur en de Commissaris-generaal van het Commissariaat-generaal voor de Bevordering van de Lichamelijke Ontwikkeling, de Sport en de Openlucht recreatie (BLOSO).

De Voorzitter geeft de volgende toelichting :

Het Bloso werd als functioneel gedecentraliseerde instelling (parastatale) voor sportbeleid opgericht door het decreet bestuurlijk beleid van 12 december 1990. Dit trad in werking op 1 april 1991. De bedoeling was dubbel : een slagkrachtig bestuursorgaan scheppen en een oplossing bieden voor het personeel dat in meerdere statuten aan het vroegere BLOSO verbonden was. De Raad van Bestuur werd in mei '91 geïnstalleerd.

1991 was dus een overgangsjaar. Het BLOSO kreeg een dotatie van 407 miljoen frank, kon verder beroep doen op diensten van de Vlaamse Gemeenschap en beschikte via het Sportfonds over 504 miljoen frank voor 1991. Het werd nochtans geconfronteerd met uitgaven verbonden aan zijn oprichting : verzekeringen moesten worden afgesloten (arbeidsongevallen, burgerlijke verantwoordelijkheid, gebouwen, sociale dienst) en voor de werking van de Raad van Bestuur, konden er geen bijkredieten worden bekomen.

De begrotingscijfers van 1992 met deze van 1991 vergelijken, moet dus met enige voorzichtigheid gebeuren.

Op de initiële ontwerp-begroting voor 1992 (werkingskosten) werd een besparing doorgevoerd van 5 %; deze begroting werd door de Raad van Bestuur van het BLOSO goedgekeurd op 29 april 1992.

De cijfers voor 1992 zien er als volgt uit :

A. Inkomsten (3 posten)

1. Dotatie :

1,021 miljard frank (te besteden aan werkingskosten en transfers) ; 10 miljoen frank ordonnanceringskredieten (voor 100 miljoen frank vastleggingskredieten.. .

2. Vlaams Sportfonds : totaal 515 miljoen frank (raming), waarvan 290 miljoen frank, nationale loterij ; 6 miljoen frank, pronostieken ; 219 miljoen frank, eigen inkomsten.

Op basis van het decreet bestuurlijk beleid beheert BLOSO het Vlaams Sportfonds. De besteding van deze middelen is evenwel onderworpen aan de bepaling van het decreet tot oprichting van het Vlaams Sportfonds van 31 mei 1989, waarbij als vuistregel geldt dat de middelen van het Vlaams Sportfonds (behalve de door BLOSO gegenereerde) verplicht naar de particuliere sector gaan.

De spijzing van het Vlaams Sportfonds door de Nationale Loterij, roept bovendien een tweevoudige problematiek op :

— het verdeelplan van de Nationale Loterij. Hoeveel middelen gaan er naar de sport ? Hoe zullen de Gemeenschappen zich opstellen in de discussie rond het verdeelplan voor subsidies voor culturele of sportieve activiteiten ;

— de verdeelsleutel die tot nu toe gebruikt werd was percentsgewijs : 54,53 procent voor de Vlaamse Gemeenschap, 44,62 procent voor de Franse Gemeenschap en 0,85 procent voor de Duitstalige Gemeenschap. Mocht men evenwel de verdeelsleutel volgens de financieringswet van 1989 toepassen dan zouden voor 1991 de volgende percentages gelden : 56,50 procent voor de Vlaamse Gemeenschap, 42,82 procent voor de Franse Gemeenschap en 0,68 procent voor de Duitstalige Gemeenschap. Deze sleutel toegepast op het bedrag toegekend aan het Sportfonds in 1989 had voor dat jaar aan het BLOSO bijna 11 miljoen meer opgebracht.

3. Ten slotte heeft het Bloso een beperkt bedrag aan inkomsten met de recuperatie van bezoldigingen voor leden van de administratie die elders ambten uitoefenen. Het gaat om 9 miljoen frank.

B. Uitgaven 1992

a. Beleidsopties

Het gaat om een sluitende begroting, waarbij wordt geopteerd voor het drukken van de eigen uitgaven voor de Blosowerking omwille van een beter evenwicht tussen openbaar initiatief en steun aan het particulier initiatief. Bloso wil verder werken aan een herstimulering van de sportbeoefening door de bevolking. Tenslotte worden de beleidsopties van het regeerakkoord overgenomen.

b. Overzicht van enkele posten

1. Personeelskost : 653 miljoen frank. BLOSO telt thans 577 personeelsleden.

2. Subsidiëring : 406,1 miljoen frank

1. Openbare sector :

— gemeenten : 68,3 miljoen frank (70,8 miljoen frank in 1991) ;
— provinciale sportdiensten : 5,5 miljoen frank ;

2. Erkende Landelijke Federaties : werkings- en propagandatoelagen : 332,3 miljoen frank waarvan 217,5 voor werking (3,3 miljoen meer dan in 1991).

3. BLOSO buitendiensten

— BLOSO sportcentra
— BLOSO inspectiediensten
— Jachthavens

totaal : 134,6 miljoen frank (in 1991 : 128 miljoen frank)

Hierbij moet worden opgemerkt dat wordt overgegaan tot een rationalisatie van de BLOSO sportcentra. Dit houdt in dat geen beroep meer wordt gedaan op de buitenlandse (Obertauern, Menaggio) en enkele ingehuurd binnenlandse sportcentra (De Panne, UIA, Wervik).

Er wordt verder een evaluatie gemaakt van de doelstellingen van de eigen BLOSO-centra : wat is hun landelijke opdracht, hun sportspecifieke opdracht (promotie of topsport) en wat is hun uitbatingsrendement ?

De investeringskredieten, zowel voor de eigen sportcentra als die van de ondergeschikt besturen als die van de particuliere sector zijn sedert 1985 bestendig teruggelopen.

Ten slotte nog enkele cijfers in verband met de uitbating van de BLOSO-sportcentra :

In 1991 waren er 31.000 deelnemers ; dit is 9.000 minder dan in 1990. Daarvan zijn er 7.000 deelnemers minder door het sluiten van het sportcentrum in Woumen, wegens gevaarlijke toestanden en leefmilieubedreiging. De herstelwerken zijn thans aan de gang, met een bijkomende investering van 20 miljoen frank. In 1991 was er 49 miljoen frank minder exploitatiekost dan in 1990.

Voor 1992 zijn er tariefverhogingen met gemiddeld 10 procent gepland en een verdubbeling voor buitenlandse (top)sporters.

4. Schoolsport :

Voor 1992 is een budget van 15,5 miljoen frank voorzien. Het decreet bestuurlijk beleid heeft het stimuleren van de schoolsport als bijkomende opdracht aan het BLOSO gegeven. Dit wil zeggen dat in plaats van complementair op te treden het Bloso het gehele beleid moet voeren. Overdracht van middelen ondermeer van het Departement van Onderwijs is daarvoor noodzakelijk.

5. Topsport

- BOIC : 15,0 miljoen frank ;
- Topsportscholen : 32,4 miljoen frank ;
- Propagandatoelagen : 25,5 miljoen frank.

Wat de topsport betreft staat de Raad van Bestuur voor een evaluatie : wat is topsport, over welke middelen beschikt de topsport reeds, wat is hier de opdracht van de overheid ? Er zou ook moeten worden geëvalueerd wat de invloed is van de topsport op de promotie van de sportbeoefening door de massa.

6. Jeugdcampagne

Deze campagne kadert in het algemeen beleid ter bevordering van de sportbeoefening, zoals het ook in de regeringsverklaring van de Vlaamse Executieve staat.

Daarnaast zijn er de alarmerende berichten, na wetenschappelijke vaststelling bij de leeftijdsgroep 12-18 jaar van een slechtere fysieke conditie, motorisch analfabetisme en sportafvalligheid.

Voor 1992 is voor deze campagne 16 miljoen frank voorzien voor interne sensibilisatie (federaties en clubs) en externe sensibilisatie (affichage). Deze campagne mag geen éénmalige operatie zijn, maar moet aanzetten tot een continue en intensere sportbeoefening.

Tot slot verklaart de Voorzitter dat het BLOSO zijn bijdrage wil leveren in het scheppen van een klimaat dat meer aanzet tot fysieke en sportieve inspanning. Hiervoor moet echter eveneens in het onderwijs een inspanning worden gedaan door het veilig stellen van een minimum aantal uren lichamelijke opvoeding op school. Het vak lichamelijke opvoeding moet inhoudelijk aan deze doelstelling tegemoet komen. Tegelijkertijd moeten de schoolsportfederaties op een structurele manier worden ondersteund.

Ook in het hoger onderwijs mag de aandacht voor sportbeoefening niet verslappen.

Een herevaluatie van de sportpromotiestructuren is nodig. De daling van de fysieke conditie van de jeugd doet immers de vraag stellen naar de doeltreffendheid van deze structuren.

Tot slot verklaart de Voorzitter dat BLOSO ook ten opzichte van de Vlaamse Gemeenschap in Brussel haar verantwoordelijkheid wil opnemen.

Een lid vraagt welke middelen er precies van het Departement van Onderwijs moeten worden overgedragen om het globale schoolsportbeleid te kunnen voeren.

De Voorzitter legt uit dat vanuit het verleden de drie schoolsportfederaties en hun koepel, de Stichting Vlaamse Schoolsport door het Departement van Onderwijs worden ondersteund. Aanvullend steunt ook het BLOSO deze organisaties. Er is reeds langer een voorontwerp van decreet klaar over de schoolsportfederaties. De Vlaamse Raad moet nu uitmaken of de schoolsport in de toekomst zal thuishoren onder de parastatale BLOSO, ofwel onder het Onderwijsdepartement ofwel onder beide instanties tegelijkertijd. Het gaat hier om een bedrag van om en bij de 60 miljoen frank, dat voor de goede werking van de schoolsport nodig is, over te dragen uit het budget van het Onderwijsdepartement.

Een lid heeft vragen rond de problematiek van het supportersgeweld rond de stadions. Is het ook niet de taak van BLOSO om het negatieve beeld dat er tegenover sport ontstaat weg te werken. Zal dit aspect ook in de jeugdsportcampagne aan bod komen ?

De Voorzitter maakt een onderscheid tussen het geweld op het sportveld en het geweld dat zich voordoet ter gelegenheid van sportmanifestaties. Beide zijn niet volledig met elkaar te verbinden. Geweld ter gelegenheid van sportmanifestaties, is een kwestie van openbare veiligheid. BLOSO heeft zelf een beperkte begrotingspost voorzien voor de bevordering van de fair play. In de jeugdsportcampagne zal het ethisch aspect van de sportbeoefening niet uit het oog worden verloren.

Het lid reageert hierop dat er tegelijkertijd toch een duidelijk signaal moet uitgaan van de topsporters, die een belangrijke voorbeeldfunctie naar de jeugd toe hebben. Negatieve beeldvorming, door onsportief gedrag van topsporters, is slechts zeer moeizaam door de overheid weer ongedaan te maken. Ook de reactie van de sportbonden zelf is weinig consistent in deze materie.

Een lid heeft vragen naar het statuut van de personeelsleden van het BLOSO. Hoeveel vaste en tijdelijke personeelsleden zijn er ?

De Commissaris-generaal geeft een overzicht van de personeelstoestand. Er zijn op dit ogenblik precies 577 personeelsleden. Daarvan zijn er 270 statutairen, 26 tijdelijk statutairen, dit is een kleine groep niet geregulariseerde tijdelijke personeelsleden, 63 loontrekkende schoonmaaksters, 27 gesubsidieerde contractuelen en 191 contractuele personeelsleden.

Een van de grote problemen van het BLOSO in het verleden was inderdaad het statuut van het personeel. Vooral de groep van contractuele personeelsleden, de zogenaamde gewezen Sportfondsen, verkeerde in een slechte statutaire positie. Voor deze personeelsleden was er geen anciënniteitsre-

geling. De Executieve heeft in december 1991 bij besluit aan deze personeelsleden een maximum anciënniteit van 10 jaar toegekend op 1 januari 1991. Op een paar uitzonderingen na, kan hierdoor integraal de anciënniteit toegekend worden waarop deze personeelsleden recht hebben.

Dit jaar zal een definitieve personeelsformatie worden vastgelegd. BLOSO is van start gegaan met een ontvangstformatie, waarbij het BLOSO-personeel van de Vlaamse administratie werd overgeheveld naar de parastatale. De definitieve personeelsformatie moet aan het statutair personeel toelaten een normale ambtelijke carrière uit te bouwen.

Een lid vraagt hoe groot het aandeel van de jachthavens in de BLOSO-werking is.

De Voorzitter licht toe dat BLOSO vier jachthavens beheert : in Blankenberge, in Nieuwpoort en twee in Oostende. Voor 1992 worden er voor 20 miljoen frank uitgaven geraamd. Daartegenover staat ongeveer 20 miljoen frank aan inkomsten uit liggelden. Daarbij moet worden gezegd dat de jachthavens voor BLOSO een groot risico zijn. Een storm kan bijvoorbeeld aanleiding zijn om grote herstellingskosten op te lopen. Voor dit risico moeten er budgettaire voorzorgen worden genomen. De toelagen voor de eigenlijke zeilsport, zoals de opleiding van zeilers, zijn in een andere begrotingspost begrepen. Zo worden in het kader van de sportpromotie zeilkampen ingericht.

Een lid stelt vast dat ook het BLOSO in zijn begroting een inlevering van een 5 procent heeft gedaan. Dit is te betreuren, omdat de instelling zich heeft moeten aanpassen aan haar nieuw statuut als parastatale. Een verhoging van de dotatie ware eerlijker geweest.

De Voorzitter specificeert dat BLOSO 6,8 miljoen frank heeft ingeleverd. De Gemeenschapsminister stelt dat de besparingen vooral slaan op de stricte werkingskosten. Personeelskosten, investeringskosten en toelagen aan derden blijven buiten schot. Het gaat dus om besparingen in de werkingskosten van administraties en parastatalen.

Over de gelden van de Nationale Loterij merkt een lid op dat het transfert van deze middelen steeds weer problemen stelt. Volgens het Rekenhof zouden deze middelen van rechtswege aan de Vlaamse Gemeenschap moeten toekomen. Alle mogelijke inspanningen moeten worden gedaan om deze zaak te regelen, ook wat een eerlijke verdeelsleutel betreft. Bovendien zijn er nog steeds achterstallige betalingen vanwege de Nationale Loterij. Voor het jaar 1990 moet nog een belangrijk gedeelte worden doorgestort.

De Voorzitter beaamt dat er een inspanning vanuit de Vlaamse Gemeenschap nodig is om de middelen beschikbaar voor sport veilig te stellen. Voorheen was er een koninklijk besluit dat een vaste verdeelsleutel vastlegde. Nu zal er elk jaar over moeten worden gedebatteerd. Het zou beter zijn als er vaste regels zouden zijn. De Nationale Loterij heeft toegezegd dat de achterstallen voor 1990 en de afrekening voor 1991 eerlang zullen worden uitbetaald.

De Gemeenschapsminister geeft bij deze problematiek nog een nadere verklaring. Artikel 18 van de wet van 22 juli 1991 betreffende de Nationale Loterij bepaalt dat, voor zover winsten van de Nationale Loterij verdeeld worden voor doeleinden van openbaar nut aan verwezenlijkingen waaraan andere overheden bijdragen, over de bestemming ervan wordt beslist door de Minister van Financiën, op voorstel van deze overheden volgens modaliteiten die in gezamenlijk akkoord worden bepaald.

Naar verluidt zou de nationale Minister van Financiën eerstdaags een voorstel aan de Gemeenschappen voorleggen. Intussen is het niet mogelijk ten laste van het boekjaar 1992 vanuit de Nationale Loterij toelagen te verstrekken aan organisaties waartoe ook andere overheden bijdragen.

- De Raad van Bestuur van de Nationale Loterij is voorstander, mits kleine correcties, van het behoud van de vroegere adviesprocedure met betrekking tot de verdeling van de winsten van de Nationale Loterij.

De Gemeenschapsminister heeft de indruk dat de doelstelling van het regeerakkoord om de middelen van de Loterij te integreren in de middelen van de Gemeenschap niet gemakkelijk zal te realiseren zijn. Hij verklaart zich bereid een initiatief te nemen, zoals het regeerakkoord het ook bepaalde.

Een lid maakt er de Commissie op attent dat het Rekenhof ook een opmerking heeft gemaakt over het Vlaams Sportfonds en over het beheer van de gelden ervan. Welk initiatief zal worden ondernomen om aan deze opmerking tegemoet te komen ?

De Voorzitter van Bloso stelt dat hiervoor een decretaal initiatief moet worden genomen.

Volgens een lid zullen de investeringskredieten voor sportinfrastructuur een probleem worden. Het Investeringsfonds geeft aan de gemeentebesturen middelen. De gemeentelijke prioriteiten zijn de laatste jaren echter niet meer gericht op de culturele of de sportsector. We kunnen vrezen dat de investeringen in sportinfrastructuur sterk zullen achteruitgaan in de komende jaren.

De Voorzitter antwoordt dat de Vlaamse Executieve met het instellen van het Investeringsfonds heeft geopteerd voor het responsabiliseren van de gemeentebesturen in alles wat de investeringen in infrastructuur betreft. Hier moet dus een sensibiliseringscampagne naar de gemeentebesturen worden gevoerd.

De Gemeenschapsminister is van oordeel dat het instellen van het Investeringsfonds een goede beslissing was. Maar gelet op de beperktheid van het Investeringsfonds en de zeer beperkte trekkingsrechten voor kleine en middelgrote gemeenten stellen er zich inderdaad problemen en is er een risico dat er voor culturele en sportinvesteringen geen geld beschikbaar zal zijn. Het regeerakkoord zegt dat er hier moet gezocht worden naar een systeem dat de ondergeschikte besturen voor hun verantwoordelijkheden stelt. Overleg moet worden op gang gebracht, onder meer ook met de hulp van de Vlaamse Vereniging van Steden en Gemeenten. Hier zal snel een initiatief worden genomen.

Een lid vraagt meer informatie over de jeugdsportcampagne die weldra van start zal gaan.

De verantwoordelijken van BLOSO verduidelijken dat deze campagne over langere tijd zal lopen. De middelen die nu zijn voorzien voor sensibilisering zijn slechts een eerste aanzet. De campagne zal anderhalf jaar duren, tot eind 1993. De twee sporen van de campagne zijn enerzijds de sensibilisering, anderzijds de eigenlijke acties en evenementen. De sensibilisering, in de eerste fase zal niet zoveel geld kosten, omdat deze grotendeels langs de klassieke kanalen van het BLOSO naar de sportfederaties en de plaatselijke besturen toe, kan gebeuren. Voor de sensibilisatiecampagne wordt 16 miljoen frank voorzien. Dit zou moeten volstaan.

TOERISME

Deze sectie wordt besproken in aanwezigheid van de Voorzitter en de Commissaris-generaal van het Vlaams Commissariaat-generaal voor Toerisme.

De Voorzitter van het VCGT verduidelijkt dat van bij de start van het Commissariaat-generaal het eerste uitgangspunt van het beleid was het „kwaliteitsprodukt Vlaanderen” te verbeteren. Er kan worden gesteld dat deze doelstelling geslaagd is. Tachtig à negentig procent van de logiesverstrekkende bedrijven zijn op een hoger peil gebracht op het vlak van veiligheid maar ook op het gebied van kwaliteit.

Het tweede belangrijke uitgangspunt was het beter verkopen van Vlaanderen in het buitenland. Het toerisme is in Vlaanderen de laatste jaren met ongeveer vijf procent gestegen. In de huidige conjunctuur is dit geen slecht resultaat. Maar toch is het zo dat de middelen die voor deze doelstelling ter beschikking staan niet volstaan om Vlaanderen voldoende bekend te maken in het buitenland.

De begroting van het VCGT is er op gericht om op de ingeslagen weg verder te gaan, namelijk het nog verder verbeteren van de kwaliteit van de toeristische infrastructuur in Vlaanderen en het verder verkopen van Vlaanderen in het buitenland. Dit laatste is echter moeilijk, vooral ook omdat er een gezamenlijk bindteken, dat Vlaanderen in het buitenland zou kunnen kenmerken, ontbreekt.

De beste manier om Vlaanderen in het buitenland bekend te maken is naar het oordeel van de spreker het organiseren van grote manifestaties met internationale weerklink. Voorbeelden daarvan zijn de internationale tentoonstellingen rond Van Gogh en Rembrandt, die in Nederland zijn georganiseerd. Deze tentoonstellingen hebben er voor gezorgd dat honderduizenden mensen Nederland hebben bezocht. Voor dit soort ondernemingen zijn er in Vlaanderen spijtig genoeg geen middelen. Nochtans is dit een typisch terrein waarop de cultuursector met de economische sector, die het toerisme is, zou kunnen samenwerken. Een grote manifestatie met internationale weerklink om de drie jaar zou zeer nuttig zijn. Het VCGT zal aan de organisatie er van zeker willen meewerken.

Vlaanderen wordt, binnen de budgettaire ruimte die er op dit ogenblik is, gepromoot in Vlaanderen zelf en verder vooral in Nederland, Duitsland en Groot-Brittannië. Wegens het gebrek aan middelen is de promotie in Japan, de Verenigde Staten en de andere delen van Europa zo goed als weggevallen. De weinige middelen die er zijn worden dus geconcentreerd op die gebieden, die voor ons het meeste toeristen kunnen opleveren.

De Commissaris-generaal geeft vervolgens verdere toelichting bij de begroting.

De kredieten voor de exploitatie, dit zijn de kredieten voor de werking van het VCGT en voor de promotie, zijn inderdaad ruim onvoldoende als men Vlaanderen wil promoten in geheel Europa en in andere landen, zoals de Verenigde Staten en Japan.

Voor promotie is ongeveer 200 miljoen frank beschikbaar. Hiervan moeten zowel het personeel in het buitenland als de promotiecampagnes worden betaald. Met dit budget kan niet zoveel worden gedaan. Bijvoorbeeld is een campagne, die in de Bondsrepubliek 30 miljoen frank kost, in dat land nauwelijkelijk merkbaar. Als men er dus voor kiest om Vlaande-

ren in het buitenland beter bekend te maken, dan moeten er aanzienlijk meer middelen voor promotie worden vrijgemaakt. Het budget voor exploitatie is in deze begroting weliswaar met 24 miljoen frank verhoogd, maar eigenlijk komt deze verhoging niet ten goede van de eigenlijke promotie, maar van de loutere werkingskosten. De realiteit is dat er dit jaar voor promotie zelf minder geld beschikbaar is dan verleden jaar.

De tweede sector is die van de statuten en investeringen. Dit is de sector van het hotel- en kampeerwezen en van het sociaal toerisme.

We moeten vaststellen dat het hotelwezen zich in zeer snel tempo in orde heeft gesteld met de reglementering. Op dit ogenblik zijn ongeveer 750 hotels in orde. Dit wil echter ook zeggen dat al die hotels aanspraak maken op premies. Het bedrag dat hiervoor is voorzien, namelijk 140 miljoen frank, is weliswaar een substantiële verhoging tegenover vorig jaar, maar eigenlijk niet voldoende om op korte termijn alle premies uit te betalen. Hiermee moet zeker in de volgende begroting sterk rekening worden gehouden. De achterstand die er nu is in de uitbetaling van de premies, is waarschijnlijk een tijdelijk verschijnsel, maar het is wenselijk dat die achterstand zo snel mogelijk wordt weggewerkt.

Er zijn op dit ogenblik nog ongeveer 250 dossiers in onderzoek. Tegen de helft van volgend jaar zullen er dus zo'n 1000 vergunde hotels zijn. Dat zijn er 850 meer dan voor de wetgeving. De vernieuwde wetgeving heeft in elk geval als positief gevolg gehad dat de kwaliteit van het Vlaamse hotelwezen sterk is vooruitgegaan. Op dit ogenblik heeft Vlaanderen een zeer goede en veilige hotelinfrastructuur.

In de begroting valt het verder op dat het VCGT niet zo veel eigen ontvangsten heeft. Die eigen ontvangsten zijn in de loop der jaren in feite verminderd. De promotie brengt wel een beetje geld op. Zo kan bij de organisatie van vakbeurzen of work shops aan de deelnemers een bijdrage worden gevraagd. En voor brochures kunnen de drukkosten gedekt worden door adverteerders. Maar promotie maken voor Vlaanderen is blijkbaar niet interessant voor adverteerders uit de industrie. Het zuiver toeristische promotiemateriaal trekt geen van de klassieke sponsors aan. Uitzonderingen zijn adverteerders uit de toeristische sector zelf, zoals hotels of vakantiedorpen. Concluderend kan echter gesteld worden dat het structureel zeer moeilijk is voor het VCGT om eigen inkomsten te verwerven.

De voorzitter van het VCGT vult verder nog aan dat er niet mag vergeten worden dat het VCGT ook nog door de overheid opgelegde verplichtingen heeft inzake het sociaal toerisme. Een belangrijke deel van het budget van het VCGT gaat dan ook naar subsidiëring van de instellingen voor sociaal toerisme. Dit valt in feite buiten de voornaamste doelstelling van het VCGT, namelijk Vlaanderen beter verkopen, zowel in binnen- als in buitenland. In feite worden er zo middelen onttrokken aan de voornaamste taak van het VCGT.

Een lid vraagt of er een samenwerking is tussen het VCGT en de reisbureaus. Hij is van oordeel dat de particuliere sector zelf ook een steentje kan bijdragen tot het beter promoten van Vlaanderen.

De voorzitter van het VCGT antwoordt dat de reisbureaus de brochure „Vlaanderen Vakantieland” verspreiden. Daarnaast mag niet worden vergeten dat de particuliere sector de laatste drie jaar toch negen miljard frank heeft geïnvesteerd in ongeveer 12000 nieuwe bedden. De vooruitgang van het

toerisme in Vlaanderen met vijf procent is vooral aan deze inspanning van de particuliere sector te danken.

De voorgaande spreker vraagt ook of het niet mogelijk is om met de diplomatieke vertegenwoordigingen van België in het buitenland samen te werken voor de toeristische promotie.

Een ander lid treedt deze opmerking bij en stelt ook dat er inspanningen moeten gebeuren inzake het beter bekend maken van Vlaanderen naar de talrijke buitenlandse diplomatieke delegaties en joernalisten, die in het land verblijven in het kader van de Europese Gemeenschap, de NATO en andere internationale organisaties.

De Voorzitter van de VCGT zegt dat men reeds twintig jaar probeert via de diplomatieke en andere missies van België in het buitenland de promotie voor Vlaanderen te stimuleren. Men zou echter een grotere coördinatie moeten bewerkstelligen. Zo zou het mogelijk moeten zijn de Belgische handelsmissies en andere instellingen zoals SABENA of de RMT onder één dak te huisvesten in grote steden in het buitenland. Op die manier zouden de beperkte middelen op een veel efficiëntere wijze kunnen worden gebruikt.

Wat de promotie aangaat, wordt opgemerkt dat coördinatie met andere initiatieven, zoals „Bruisend Brussel” toch mogelijk moet zijn, zodat de budgettaire mogelijkheden groter worden.

Een lid merkt ook op dat voor promotie in het buitenland samenwerking met de kunststeden Antwerpen, Brugge en Gent mogelijk is.

De Commissaris-generaal verklaart dat bedoelde samenwerking er wel degelijk is. Ook Brussel wordt hier bij betrokken. De samenwerking is zeer goed. Er wordt gezamenlijk promotie gevoerd. De kunststeden nemen ook deel aan alle work shops en beurzen die door het VCGT worden georganiseerd. In elk geval zijn de vier steden de grote troeven voor het toerisme in Vlaanderen.

Een lid vraagt hoeveel hotels er nog niet in orde zijn met de reglementeringen. Wat gebeurt er met die hotels ?

De Commissaris-generaal antwoordt dat er bij de niet-vergunde hotels PV wordt opgemaakt, hetzij door het VCGT zelf, hetzij door de gemeente.

Een lid is van oordeel dat het VCGT te veel verworden is tot een instrument van verdeling van subsidies naar partijgebonden organisaties. Artikel 533.06 van de begroting van het VCGT voorziet 13,4 miljoen frank subsidies aan verenigingen voor sociaal toerisme. Maar deze organisaties kunnen verder nog putten uit het artikel 523.01, dat voorzien is voor de promotie. Zo kunnen zij bijvoorbeeld deelnemen aan de activiteiten van „Vlaanderen Vakantieland”. Ook het Rekenhof heeft in dit verband overigens een opmerking.

De Commissaris-generaal verduidelijkt dat de subsidie voorzien in artikel 533.06 een animatietoelage is. Dit heeft niets te maken met infrastructuur. Dit gebeurt op basis van een oud koninklijk besluit. Het heeft ook geen betrekking op de promotie voor het sociaal toerisme. Het sociaal toerisme wordt in 1992 gepromoot in het kader van het programma „Budget holidays”. Deze brochure kost ongeveer 1 miljoen frank, wat slechts een klein gedeelte is van de 200 miljoen frank die aan promotie wordt besteed. In 1993 zullen een aantal instellingen van sociaal toerisme in de aktie „Vlaanderen Vakantieland” worden opgenomen. Dit zal echter nog niet het geval zijn in 1992.

Nog in verband met het sociaal toerisme merkt een spreker op dat op het begrotingsartikel 540.09, voor de aankoop van gebouwen en voor uitrustingen en aanpassingen in het sociaal toerisme, geen krediet is voorzien. Er zijn klachten inzake de veroudering van de voorzieningen voor het sociaal toerisme. Hoe gaan hier dan de nodige investeringen kunnen gebeuren ?

De Commissaris-generaal verduidelijkt dat het artikel 540.09 gaat over de aankoop van nieuwe gebouwen. Hiervoor is niets voorzien omdat het VCGT heeft beslist om voorlopig geen nieuwe centra voor sociaal toerisme op te richten. Voor het subsidiëren van moderniseringsinvesteringen kan geput worden uit de middelen voorzien in artikel 540.03 voor de bevordering van het sociaal toerisme.

Een spreker heeft bedenkingen bij het tekort aan middelen om alle premies aan de hotelsector uit te betalen. Wat zal er gebeuren als de overheid haar verplichtingen niet na komt ?

De Voorzitter van het VCGT stelt dat het standpunt van de Raad van Bestuur van het Commissariaat-generaal is dat de verplichtingen zeker moeten worden nagekomen en dat dit een prioriteit is.

Ook is het een lid opgevallen dat in bepaalde brochures van het VCGT niet vergunde bedrijven worden opgenomen. Dit is onder meer het geval bij de promotie van hoevakanaties. Volgens het lid mag het VCGT geen medewerking verlenen aan instellingen die niet in orde zijn met de wetgeving.

De Commissaris-generaal verklaart dat er zeker geen premies worden gegeven aan niet-vergunde hotels. Wel is het zo dat de „budget holidays” gaan over jeugdherbergen en centra voor sociaal toerisme, waarop de wetgeving op het hotelwezen niet van toepassing is. Wat het hoevetoerisme aangaat, zijn er inderdaad een aantal brochures, die niet uitgaan van het VCGT maar van een particuliere VZW, waarin een paar niet vergunde instellingen zijn opgenomen. Het gaat echter om slechts een driehonderdtal kamers. In de publikaties van het VCGT komt geen enkele niet-vergunde inrichting voor. Brochures van andere diensten zoals steden en gemeenten of VVV'S, waarin niet-vergunde hotels voorkomen worden niet door het VCGT verspreid.

Er staat een nieuw decreet op de kampeerinrichtingen op stapel. Een lid vraagt of hiermee reeds rekening is gehouden in de begroting.

De Commissaris-generaal antwoordt dat voor het kampeerwezen slechts 200.000 frank als vastleggingskrediet is voorzien. Verwacht wordt dat het decreet pas ten vroegste in 1993 van kracht zal worden. De weerslag ervan zal dan ook pas vanaf de begroting voor 1993 merkbaar zijn. De spreker is voor het overige wel van oordeel dat er in Vlaanderen nog veel kan worden verbeterd in het kampeerwezen, in vergelijking met de buurlanden.

Een lid vraagt of het VCGT geen patrimoniale inkomsten heeft. In elk geval is hiervan niets terug te vinden in de begroting.

De Commissaris-generaal antwoordt dat een aantal nationale bezittingen zijn overgedragen naar de Vlaamse Gemeenschap, en zo naar het VCGT. Daar zijn een aantal erfpacht-overeenkomsten bij. De vergoedingen daarvoor gaan voorlopig nog naar de thesaurie. In de marge hiervan merkt de Commissaris-generaal op dat in het Staatsblad van 25 april 1992 is vermeld dat de jeugdherberg van Voeren, die oor-

spronkelijk aan de Vlaamse Gemeenschap was overgedragen, nu terug onder nationale voogdij is gekomen. Deze maatregel zou volgens hem toch ongedaan moeten worden gemaakt.

Een lid vraagt of er gewerkt worden aan decreetgeving inzake de reisbureaus. Blijkbaar zijn hieromtrent bevoegdheidsconflicten met de nationale overheid. Wordt een initiatief genomen om dit op te lossen ?

De Voorzitter van het VCGT is van oordeel dat er voor de reisbureaus eenzelfde wetgeving moet gelden voor het gehele land. Een consensus tussen de Gemeenschappen is nodig.

De Gemeenschapsminister verduidelijkt verder dat hierover in de vorige Executieve reeds is gesproken. De Executieve moet nu een initiatief nemen om hierover terug contact op te nemen met de nationale regering, meer bepaald met de Minister van Economische Zaken. Maar voorafgaand overleg binnen de Executieve is zeker nodig.

Een lid stelt vast dat er voor West-Vlaanderen en voor de kuststreek gewerkt wordt aan een toeristisch structuurplan. Hij vraagt dat in het kader van dit plan wordt gewerkt aan een ordening en legalisering van het kampeertoerisme in de provincie.

Eveneens in verband met het toerisme in West-Vlaanderen vraagt dit lid aandacht voor het „Interreg-programma” van de Europese Gemeenschap. Dit programma regelt en stimuleert grensoverschrijdend verkeer door middel van subsidies. Voor de regio West-Vlaanderen/Noord-Frankrijk kunnen initiatieven worden genomen voor in het totaal 170 miljoen frank, voor zover een andere nationale overheid een gelijk bedrag aan subsidies kan verstrekken. Over drie jaar kunnen daardoor tal van initiatieven worden gesubsidieerd, die beantwoorden aan de doelstellingen van het Interreg-programma. Het gaat hier uiteraard niet slechts om toeristische initiatieven, maar toerisme kan er een belangrijk deel van uitmaken. Blijkbaar wordt met deze mogelijkheid geen rekening gehouden in de begroting van externe betrekkingen, noch in die van de sectie toerisme.

De Commissaris-generaal antwoordt hierop dat er op de begroting een bedrag is voorzien van 8,8 miljoen frank voor tussenkomsten in de financiering van aankopen en werken met betrekking tot de regionale toeristische uitrusting voor erkende VZW's. Dit is echter bestemd voor 5 provincies. Het gaat dus om een beperkt budget. Om te kunnen deelnemen aan programma's zoals Interreg, zijn er veel meer middelen nodig. Het VCGT wil hieraan wel degelijk meewerken, het geld ontbreekt echter.

Een lid vraagt waarom de begroting van Alden Biezen in extenso in de begroting van het VCGT is opgenomen ?

De Commissaris-generaal zegt dat dit gebeurt op basis van een beslissing van vier jaar geleden om de begroting van Alden Biezen te integreren in de begroting van het VCGT. Het is de vraag of dit een ideale situatie is.

Een lid vraagt of het probleem van de brandbeveiligingsnormen in de jeugdbivakhuizen, dat verleden jaar is opgedoken, ondertussen opgelost is. Toen werd gesteld dat deze instellingen niet onder de geldende wetgeving voor het private hotelwezen vielen.

De Commissaris-generaal antwoordt dat er hier geen onduidelijkheid is. Voor zover het om niet commerciële VZW's gaat, is de wetgeving niet van toepassing op deze inrichtingen.

De Gemeenschapsminister zegt dat hierover een advies is gevraagd aan de nationale Minister van Binnenlandse Zaken. Er zal nader worden onderzocht hoe er een aangepaste regeling qua brandbeveiliging voor de instellingen voor de jeugdsector zal kunnen worden uitgewerkt.

INTERNATIONALE CULTURELE BETREKKINGEN

Wat de internationale uitstraling van Vlaanderen aangaat, is een lid van oordeel dat het Vlaams provincialisme voor een groot stuk te wijten is aan het ontbreken van een culturele metropool in Vlaanderen, die voor voldoende uitstraling kan zorgen. Een zekere concentratie van cultuur is nodig. Hier hebben ook de massa-media een rol te spelen.

Een ander lid vraagt welke grote projecten de Gemeenschapsminister op het oog heeft voor de culturele uitstraling van Vlaanderen. Zal Antwerpen '93 worden ondersteund vanuit het cultuurdepartement ?

De Gemeenschapsminister geeft als antwoord wat enkele geconcentreerde projecten betreft, dat er samenwerking is met Nederland in het buitenland :

In de sector letteren naar de Frankfurter Buchmesse 1993 en in de sector Beeldende Kunst naar de Biennale van Venetië van 1995 onder inspiratie van de jongste 2 verantwoordelijken van Documenta Kassel, Jan Hoet en Rudy Fuchs. Reeds in 1993 zal er op de Biennale van Venetië wellicht samenwerking zijn omdat de paviljoenen naast mekaar liggen.

Voor 1994 zijn er plannen voor een actie geconcentreerd rond de Vlaamse Primitieven — 500 jaar geleden stierf Hans Memlinc — , waarbij oude en hedendaagse Kunst, in alle disciplines, aan bod zouden komen, gans Europa door.

Over de medewerking aan Antwerpen '93 geeft de Gemeenschapsminister de volgende stand van zaken :

1. Budgettair.

De totale tussenkomst van de Vlaamse Gemeenschap bedraagt 495 miljoen frank (beslissing vorige Executieve) waarvan 330 miljoen frank voor renovatiewerken (onder andere Bourla, Hessenhuis, Kathedraal, Centraal Station) en 165 miljoen frank voor manifestaties. Dit budget is gegroepeerd bij de Voorzitter van de Executieve, die bevoegd is voor de Externe Betrekkingen.

2. Programmatorisch

Vanaf 4 mei zal Antwerpen '93 zijn programma nationaal en internationaal bekendmaken.

Er wordt door een lid ook gevraagd of de bijdrage van 55,8 miljoen frank aan de Nederlandse taalunie zal worden uitbetaald nog voordat het intern onderzoek van de Taalunie zal zijn afgerond, of gaat de Gemeenschapsminister wachten totdat de resultaten van dit onderzoek bekend zijn ?

De Gemeenschapsminister antwoordt dat de dotatie voor 1992 hier niet mee verbonden is. Die dotatie is immers het gevolg van de goedkeuring van de begroting 1992 van de Taalunie zelf. Wel heeft de Gemeenschapsminister aan zijn collega's in het Comité van Ministers voorgesteld — en dat voorstel is ook aanvaard — om de begroting van de Taalunie voor '93 niet te laten stijgen (behoudens de normale indexeringen) zolang de evaluatie niet is afgerond.

Op een vraag van een lid wat er wordt gedaan aan de uitstraling van Vlaanderen naar Wallonië , antwoordt de Gemeenschapsminister dat een „samenwerkingsakkoord met de Franse Gemeenschap” bestaat, zij het in ontwerpvorm.

In concreto en niet officieel zijn er reeds zeer veel uitwisselingen, zeker in de niet-verbale sectoren. De Gemeenschapsminister verwijst bijvoorbeeld naar de gezamenlijke tentoonstellingen van hedendaagse beeldende Kunstenaars, onder meer van keramisten, en naar „Ars Musica”.

BRUSSEL

Een lid stelt vast dat de Gemeenschapsminister pleit voor een inbreng van de Vlaamse Gemeenschap in de lokale televisie voor Brussel. Zal deze inbreng tot Brussel beperkt blijven of zullen ook andere regionale televisieverenigingen van steun kunnen genieten ?

Een ander lid vraagt of dit betekent dat voor wat Brussel betreft wordt afgezien van de samenwerking met de BRTN en dat geopteerd wordt voor een privé-initiatief voor wat lokale televisie betreft.

De Gemeenschapsminister verklaart dat de voorgenomen TV-Brussel de Vlaamse Gemeenschap in de hoofdstad een modern en aantrekkelijk medium moet bieden dat informeren, communicatief en identiteitsbevorderend werkt. Tevens moet hij het Vlaamse en Vlaams-Brusselse kennen en kunnen uitstralen naar de internationale gemeenschappen in de hoofdstad. Zo wordt hij ook een tegenhanger van Télé-Bruxelles.

Deze privaatrechtelijke niet-openbare zender zal conform de decretale voorschriften, gefinancierd worden door de Vlaamse Gemeenschap, door reclame en sponsoring en door het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. Dit laatste zorgt voor subsidies met het oog op de uitstraling van Brussel, voor contracten voor specifieke opdrachten en voor personeelsinbreng via tewerkstellingscontracten.

De reële kostprijs kan nog niet bepaald worden omdat de belangrijkste knoop nog niet is doorgehakt : worden de producties binnenshuis (à la BRTN) of buitenshuis (à la VTVM) gemaakt ? Een mogelijke opdracht ter zake aan BRTN is geen degelijk alternatief : uitzendingen via de BRTN-kanalen zijn niet de meest gevolgde door de Brusselaars of door de internationale gemeenschappen in en rond de hoofdstad. Een regelmatig BRTN-programma over Brussel zou wel een mooie ondersteuning betekenen en de band tussen Vlaanderen en Brussel fel bevorderen.

Een lid vraagt hoe ver het staat met de moderniseringswerken aan het KVS-gebouw. Dit is een verantwoordelijkheid van de stad Brussel. Komt er schot in de zaak ? Ook pleit men voor een oplossing van het probleem van het Brusselse jeugdtheater, nu dit is afgestoten door de Beursschouwburg. Er is voor de jeugdtheaterwerking nu niets meer beschikbaar in Brussel. Zal de Gemeenschapsminister een initiatief nemen ?

Over de verbouwing en restauratie van de KVS verklaart de Gemeenschapsminister dat dit een stedelijke en gewestelijke materie is die wel degelijk een invloed heeft op het Vlaams gemeenschapsleven in Brussel.

Vanuit de bevoegdheid inzake Brusselse Aangelegenheden zal een overleg gestimuleerd worden tussen de stad Brussel, eigenaar van de infrastructuur, en het Brusselse Hoofdstede-

lijke Gewest dat voor de nodige subsidiëring moet instaan. Ook de VGC wordt hierbij betrokken.

Vermits de kans reëel is dat de KVS over afzienbare tijd verbouwd wordt, zorgt de Vlaamse Gemeenschap voor een alternatief podium in het ABC/La Luna-complex.

Over het Jeugdtheater Brussel zegt de Gemeenschapsminister dat een koerswijziging in het beleid van de Beurschouwburg ertoe leidde dat de gerenomeerde jeugd- en kindertheateractiviteiten uit de hoofdstad dreigen te verdwijnen. Dit zou een onherstelbaar verlies voor de culturele opvoedingswereld in Brussel betekenen. Dit moet voorkomen worden. Daarom zullen aan de pas opgerichte VZW Brussels Jeugdtheater de nodige kansen en steun geboden worden om op te treden als receptief theater voor jongeren, schoolgaanden en kinderen. De nodige kredieten zullen moeten gevonden worden door herschikking van de eigen begroting.

Een lid merkt op dat vele personeelsleden van de Brusselse trefcentra nog onder een precair statuut werken. Zo zijn er hier nog altijd personeelsleden die onder het oude DAC-statuuut werken. Dit zou moeten worden omgezet in een GECO-statuuut.

De Gemeenschapsminister beaamt dat de werking van de Brusselse trefcentra nog in sterke mate wordt geschaagd door DAC-ers, uiteraard begeleid door de staffunctionarissen die gesubsidieerd worden door de Vlaamse Gemeenschap. Hoewel het DAC-statuuut niet het meest aantrekkelijke is, hoopt de Gemeenschapsminister hun aantal in de Brusselse trefcentra op peil te kunnen houden.

Een eventuele overschakeling van DAC- naar GECO-statuuut kan evenwel overwogen worden. Maar de gevolgen op het financiële vlak zijn onoverzichtelijk.

Zal het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest de GECO-premie betalen of moet de Vlaamse Gemeenschap dit doen ? Zal Vlaanderen bereid zijn om het werkgeversaandeel van de VGC ten laste te nemen ? De onzekerheid over het antwoord op deze en gelijkaardige vragen vergt de grootste omzichtigheid in dit dossier.

Een lid vraagt wanneer de Gemeenschapscentra met lokale functie naar de Vlaamse Gemeenschapscommissie zullen worden overgedragen. Worden hiervoor middelen voorzien in de begroting ? Enkele van deze centra zijn in zeer slechte staat.

Er zijn twee mogelijke interpretaties van de vraag over de overdracht, volgens de Gemeenschapsminister.

— Indien het gaat om de overdracht van de lokale culturele infrastructuur van de Vlaamse Gemeenschap naar de VGC, dan gebeurt deze naar de letter en de geest van punt 7 van de „Motie van Aanbeveling” die de Vlaamse Raad goedkeurde op 10 juli 1991 inzake het „Beleid van de Vlaamse Gemeenschap ten aanzien van Brussel-Hoofdstad”. De tekst ervan luidt :

„Inzake de culturele infrastructuur dienen de gebouwen die nodig zijn voor de lokale culturele activiteiten van de Vlamingen in Brussel, spoedig overgedragen te worden.

Deze overdracht moet gepaard gaan met de overheveling van voldoende middelen om de culturele infrastructuur optimaal te laten werken, in stand te houden of te renoveren en, zo nodig, nieuwe en beter aangepaste infrastructuur te verwerven en ter beschikking te stellen”.

Over deze overdracht wordt momenteel overleg gepleegd tussen het Kabinet, de betrokken administratie en de VGC.

De voorgenomen overdracht geeft geen vrijgeleide aan de VGC om een „willekeurig” beleid inzake de trefcentra te voeren : ook in dit domein ressorteert de VGC onder het administratieve toezicht van de Vlaamse Gemeenschap.

Indien het een mogelijke delegatie van bevoegdheden met de bijhorende middelen betreft, zoals voorzien in de „Brusselwet”, dan moet de nodige waakzaamheid en selectiviteit aan de dag worden gelegd. Een eventuele overdracht van bevoegdheden moet de band tussen Vlaanderen en Brussel versterken (in plaats van verbreken) en mag nooit leiden tot een totaal andere normering in Vlaanderen en in Brussel. Wel moet erover gewaakt worden dat alle Vlaamse decreten en besluiten uitvoerbaar en toepasbaar zijn in Brussel.

Een lid is van oordeel dat de actie „Bruisend Brussel” een goede campagne was. Dit zou nu moeten worden opgevolgd door een campagne voor de bevordering van het Nederlands in Brussel.

De Gemeenschapsminister is de mening toegedaan dat waakzaamheid geboden is wat het gebruik van de Nederlandse taal in Brussel betreft. De positie van het Nederlands in Brussel is aan het verzwakken. De internationalisering van Brussel heeft een slechte invloed op het gebruik van het Nederlands.

Ten slotte maakt een lid een algemene opmerking over de dotatie voor de Vlaamse Gemeenschapscommissie. Deze stijgt wel met tien procent. Maar hiermee zal enkel de stijging van de personeelskosten en de informatisering kunnen worden betaald. De dotatie geeft dus zeer weinig beleidsruimte. Een debat hierover is wenselijk.

De Gemeenschapsminister antwoordt dat er een ernstige inspanning is gedaan om deze dotatie te verhogen. Bovendien zullen er nog bijkomende middelen komen uit het Investeringsfonds en uit het fonds voor de kansarmoede. Bovendien betaalt de Vlaamse Gemeenschap nog een aantal lonen en wedden in de socio-culturele sector en de bibliotheeksector. De Gemeenschapsminister stelt voor om deze kwestie meer uitgebreid te bespreken in het Advies- en Overlegcomité Brussel en Vlaams Brabant van de Vlaamse Raad.

III. STEMMING

Bij de indicatieve stemming worden de aan de Commissie toegewezen artikelen van het ontwerp van decreet, alsmede de toegewezen secties van de begrotingstabel aangenomen met 10 stemmen tegen 2.

De conformiteit tussen de administratieve begroting en de algemene uitgavenbegroting wordt door de Commissie vastgesteld met 10 stemmen tegen 2.

De Verslaggever,

P. HOSTEKINT

De Voorzitter,

L. PEETERS

BIJLAGEN

BIJLAGE 1

BEGROTING CULTUUR 1992 : TABEL EN GRAFIEKEN

TABEL

Evolutie		Absoluut				Procentueel	
	Sectie	Betalingskredieten ontwerp 1992	aangepast 1991	Beleidskredieten ontwerp 1992	aangepast 1991	Betalings- kredieten t.o.v. 1991	Beleids- kredieten t.o.v. 1991
Kunst	41	2.414,8	2.417,3	2.686,2	2.584,2	−0,1	3,9
Jeugd	42	956,8	818,9	961,3	837,5	16,8	14,8
Volksontwikkeling	43	1.425,0	1.364,9	1.566,4	1.531,5	4,4	2,3
Bibliotheek	44	1.369,4	1.348,0	1.429,4	1.395,3	1,6	2,4
Sport	45	1.081,5	574,8	1.021,5	550,7	88,2	85,5
Toerisme	46	871,8	438,4	879,9	469,6	98,9	87,4
Media	47	6.859,4	6.982,3	6.859,4	6.982,3	−1,8	−1,8
Int. Cultuur	48	229,6	227,8	229,6	227,8	0,8	0,8
Alg. Cultuur	49	27,9	32,7	37,1	35,7	−14,7	3,9
Tot. Cultuur		15.236,2	14.205,1	15.670,8	14.614,6	7,3	7,2

Opm. : — In de gegevens is geen rekening gehouden met de verdeling van het provisioneel krediet.

— Sectie 45 – Sport en Recreatie

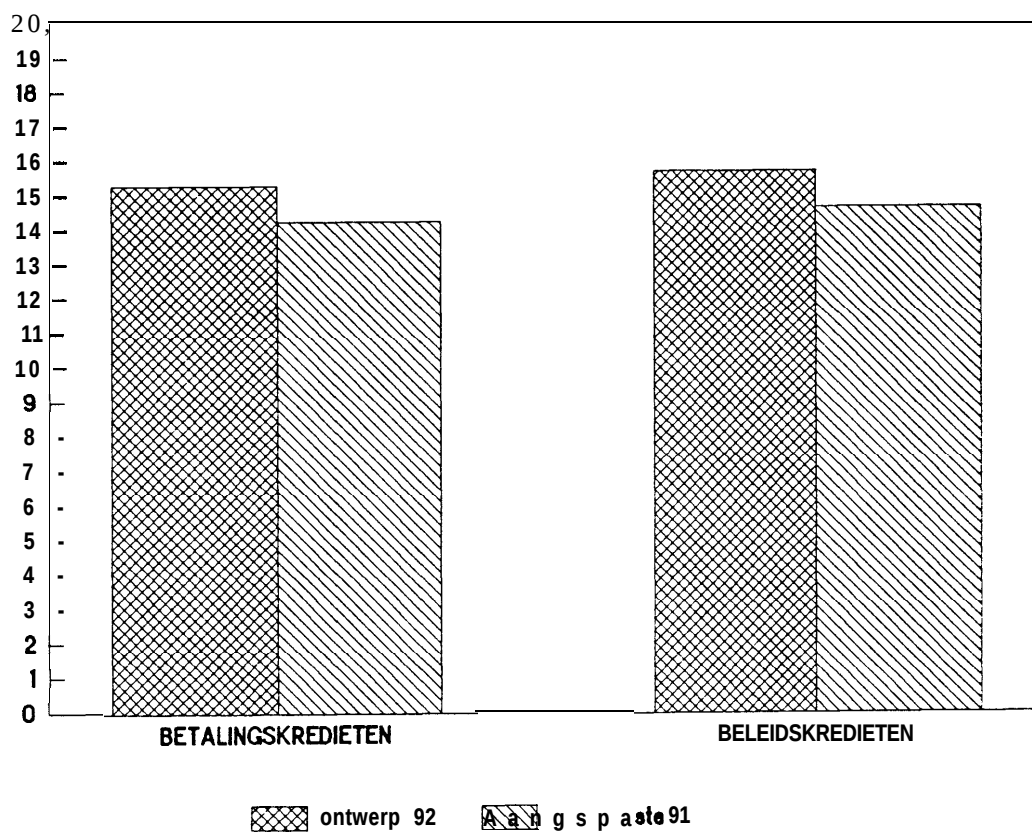
De stijging met meer dan 85 % zowel voor betalings- als beleidskredieten is voornamelijk het gevolg van de overheveling van de loon- en weddelasten van personeel uit sectie 14 naar sectie 46.

— Sectie 46 – Toerisme

De stijging met meer dan 87 % zowel voor betalings- als beleidskredieten is voornamelijk het gevolg van het terug op peil brengen van de investeringstoelagen voor de VCGT.

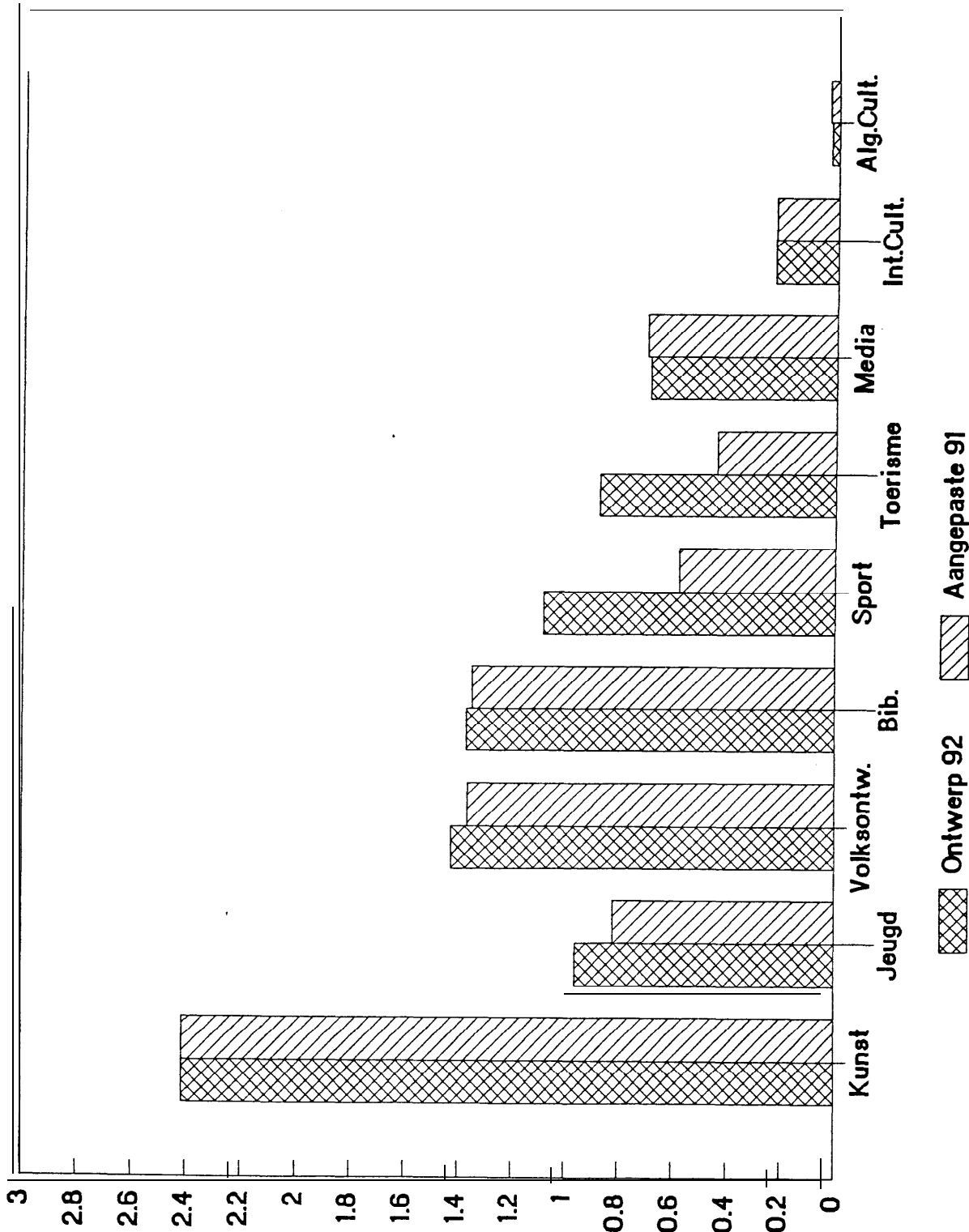
Evolutie Cultuur
Globaal

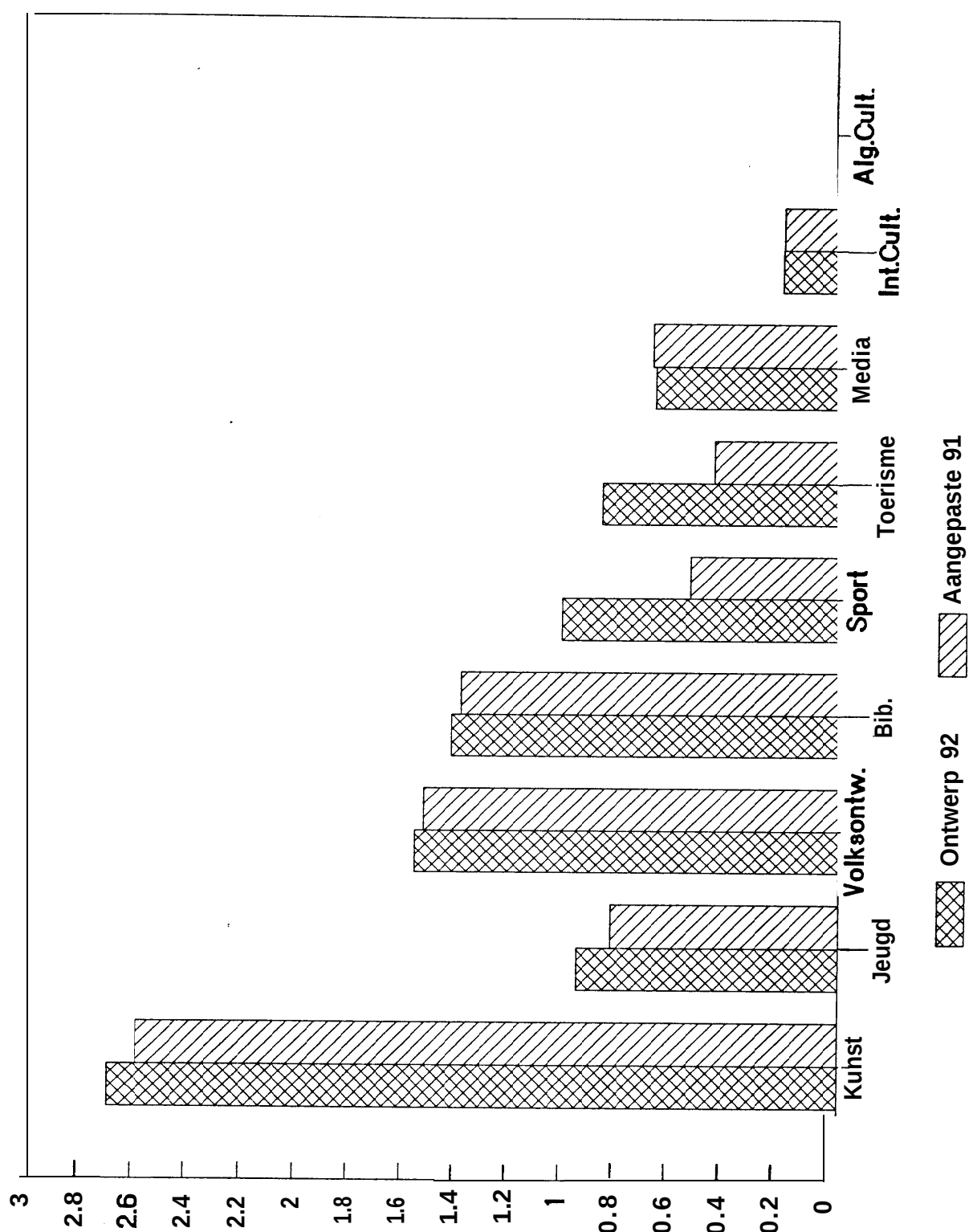
(in miljarden frank)

Grafieken : In de grafieken in absolute cijfers moet voor de sectie Media de gegevens met factor 10 vermenigvuldigd worden.

Evolutie Cultuur
Betalingskredieten
(in miljarden frank)

BIJLAGE II
WETENSCHAPPELIJKE ONDERZOEKSPROJECTEN

1. De lopende projecten

a) Centrum voor Andragogisch Onderzoek vzw

Project „Sociaal-Cultureel werk in de Vlaamse Gemeenschap”.

Aanvangsdatum : 1 juli 1989

Looptermijn : 5 jaar (tot eind 1993)

Bedrag : 22500.000 frank

Inhoud :

- studie aangaande de toekomst van het sociaal-cultureel werk ;
- problematiek opleiding sociaal-cultureel vormingswerk ;
- ontwikkelen model voor de verwerking van gegevens door de administratie ;
- inbreng Vlaamse Gemeenschap, provincies en gemeenten in plaatselijk sociaal-cultureel werk met jongeren en volwassenen ;
- informatievoorziening als voorwerp van cultuurbeleid en de rol van de Openbare Bibliotheek in dit verband.

b) VUB – Prof. Strijbol

Project : Inhoud en dynamiek van het sociaal-cultureel werk in Vlaanderen

Aanvangsdatum : januari 1991

Looptermijn : 3 jaar (91-92-93)

Bedrag : 3.195.000 frank

Inhoud : Een voorbereidend en ondersteunend beleidsbeslissingsmodel te ontwerpen waardoor de beschikbare subsidiegelden optimaal kunnen worden aangewend en de vele doelstellingen van het sociaal-cultureel werk in prioritaire orde kunnen worden ingevuld.

2. Af te werken projecten

a) R.U.Gent – Prof. Verhulst

Faculteit van de Letteren en Wijsbegeerte

Seminarie voor economische en sociale geschiedenis van de Middeleeuwen en historische geografie.

Project : Stedenatlas

Aanvangsdatum : 1 augustus 1989

Looptermijn : 2 jaar

Bedrag : 1.500.000 frank

Inhoud : verrichten van onderzoek en publiceren van boekenreeks over de cartografie en de iconografie van de Vlaamse steden.

b) K.U. Leuven – Prof. Walgrave

Faculteit Rechtsgeleerdheid – afdeling strafrecht

Strafvordering

Project : Fan Coaching

Aanvangsdatum : 8 september 1989

Looptermijn : tot 31 maart 1990

Bedrag : 1.500.000 frank

Inhoud : experimenten als uitlopers van het onderzoek naar voetbalgeweld aan de K.U. Leuven

3. Voor het begrotingsjaar 1992 is een vastleggingskrediet voorzien van 9,2 miljoen frank. Hierop zijn nog geen projecten vastgelegd.

BIJLAGE III

LIJST PERSONEELSLEDEN VAN DE KOEPELORGANISATIES EN VAN DE VERENIGINGEN, INSTELLINGEN EN ORGANISATIES VOOR SOCIAAL-CULTUREEL VORMINGSWERK, ONTWIKKELINGSWERK EN AMATEURISTISCHE KUNSTBEOEFENING

A. Koepelorganisaties (Decreet 02.01.76)

Koepelorganisatie	Ed.	Ad.	Personeels- toelage
Centrum voor sociaal-cultureel werk	3	2	6.190.969
Centrale voor socialistisch cultuurbeleid	3	2	5.990.980
Coördinatiecentrum liberaal socio-cultureel beeld	3	2	6.035.245
Bond van vormings- en ontwikkelingsorganisaties	3	2	7.324.596
Centrum voor arbeidersvorming en cultuurbeleid	3	2	6.636.514
Vrijzinnige koepel	3	2	5.938.754
Vakbel	3	2	6.103.794
Vlaamse Culturele koepel	—	—	(erkenning in 1991)
Totaal	21	14	44.220.852
V.C.V.O.	10		14.017.282
FEVECC	4		5.105.266
C.A.O.	3		4.842.038

C.S.K.W.

	Gesub. Functies	Pers. toelage
Verenigingen		
C.L.G.	16,5	12.379.222
C.M.B.V.	13,5	9.246.738
C.R.M.	3,5	3.248.554
Davidfonds	15	11.527.552
Cultuur- en vormingsdienst van de middengroepen	8,5	7.102.696
K.V.G. -Vorming	12	9.309.833
K.V.L.V.	38	25.893.162
N.C.O.V.	8	7.893.971
Instellingen		
C.C.V.	16,5	15.588.578
Centrum voor andragogiek	3	2.646.616
Mariage encounter	3	3.212.096
Amateuristische kunstbeoefening		
Fedekam-Vlaanderen	2	1.813.919
Nationale coörfederatie het madrigaal	1	542.863
N.V.K.T.	1	828.966
V.V.K.	1	899.586
Diensten		
Bezinningscentrum De Harp	0,5	398.458
Bremberg	—	—
C.C.V.	—	—
K.C.L.B.	—	—
K.F.L.	—	—
Pax Christi Vlaanderen	2	1.544.616
V.O.S.		(erkenning in 92)
V.V.W.	1	1.155.089
Wederzijds Hulpbetoon	0,5	560.524
Zorg-Saam	—	(erkenning in 91)
Totaal	146,5	115.793.039

C.S.C.

	Gesub. Functies	Pers. toelage
Sociaal-cultureel Vormingswerk in Verenigingsverband		
C.S.C.	27,5	14.526.453
A.T.B. De Natuurvrienden	5	4.112.021
Culturele Centrale vzw	20	12.567.777
Koöperatieve Vrouwenbeweging	3	3.005.071
Socialistische Vooruitziende Vrouwen	18	9.478.332
Vlaamse Federatie van Socialistische Gepensioneerden	13	8.603.518
August Vermeylefonds	2,5	2.740.473
Vlaamse Federatie voor Gehandicaptenzorg	8	5.270.327
Sociaal-cultureel Vormingswerk in Instellingen		
Culturele Centrale der Metaalbewerkers	3	3.188.967
Vormingscentrum Herman Vos	6	5.332.245
Syndicaal Vormingsinstituut	3	2.649.161
Socialistische Vrouwen	3	2.800.287
Amateuristische Kunstbeoefening		
Federatie van Vlaamse Socialistische Toneelverenigingen	1	1.006.322
Federatie van Vlaamse Socialistische Volkskunstgroepen	1	1.013.462
Vlaamse Federatie van Socialistische Zangkringen	0,5	167.426
Federatie van Arbeiders, Foto- en Kinokringen	0,5	310.828
Kunstzinnige Vorming		
Socialistisch Centrum Arbeid en Kunst	—	—
Ontwikkelingswerk		
SIRT	—	—
Fonds Leo Magits	0,5	606.062
Studiecentrum Achilles Mussche	—	—
Project '84	—	—
ABVV - Werklozenwerking	—	—
Filmorganisaties		
Socialistische Federatie voor Socialistische Filmactie	—	—
Bevordering en aanmoediging van het openbaar Bibliotheekwerk		
Nationaal Bibliotheekfonds	—	—
Sport		
Arbeiders, Turn- en Sportcentrale SCS, Socialistische Centrale voor Sportbeleid	—	—
Andere		
AMSAB	6	6.625.000
Hoger Instituut voor Sociaal en Cultureel Werk	—	—
Federatie der Socialistische en Cultureel Werk	—	—
Cultureel Centrum voor Zelfstandig Werkenden	—	—
Videokontakt	—	—
Totaal	121,5	84.003.732

C.L.S.B.

	Gesub. Functies	Pers. toelage
Socio-Cultueel Vormingswerk in verenigingsverband		
Willemsfonds	7	4.841.904
Socio-culturele Vereniging van Vlaamse Liberale Vrouwen	3	2.786.060
Liberale Bonden van Gepensioneerden (L.B.G.)	10	7.262.558
Socio-cultureel vormingswerk in instellingen		
Instituut voor Volksopleiding en Kadervorming Werknemerswelzijn (W. W)	4,5 —	4.174.647 —
Amateuristische kunstbeoefening		
Vlaams Federatie der Liberale Muziek- maatschappijen (F.E.L.I.M.)	1	583.336
Bibliotheekbegeleiding		
Bibliotheekvereniging van het Willemsfonds	—	—
Diensten		
Studiecentrum Prof. Dhr. H. Uyttersprot Zomerzon	1	1.264.697
L.I.R.T.I.	—	—
Stichting Arthur Vanderpoorten	—	—
Studiecentrum Paul Fredericq De Protestantse Liberale Actie		niet gesubsidieerd niet gesubsidieerd
L.G.I.		
Cultuurdienst L.V.V.	—	—
Solidariteit Gezinnen en Verbruikers	—	—
Volksuniversiteit „Maurits Sabbe”	—	—
Sport		
Vlaams Liberale Turn- en Sportbond		
	26,5	20.913.202

BOND VAN VORMINGS- EN ONTWIKKELINGSORGANISATIES

	Gesubs. Funct.	Personeels- toelage
ACLI-ANAIP	—	—
Alfabetisering Vlaanderen	—	—
Amarant	1,5	1.371.482
Antwerpse volkshogeschool	3	2.891.215
Bevrijdingsfilms	—	—
Brabantse Volkshogeschool	3	3.376.192
Centrum Bouckenborgh	—	—
Centrum voor geboorteregeling en seksuele opvoeding	—	—
De andere film	—	—
De poort-beraber	—	—
De spiegel	—	—
De wakkere burger	1	1.120.620
Dialog	6	6.564.102
Dienstencentrum voor plaatselijk cultureel werk	1,5	1.728.566
Driekant	—	—
Elcker-ik Antwerpen	12	11.362.904
Elcker-ik Gent	3	2.785.170
Elcker-ik Mechelen	3	3.059.727
Elcker-ik Turnhout	3	3.068.024
Fakulteit voor mens en samenleving	3	3.374.439
Federatie vrouwen tegen mishandeling	0,5	464.015
Federatie werkgroepen homofilie	—	—
Hefboom	—	—
Hoger instituut voor readaptatiewetenschappen	—	—
Impuls	3	3.178.762
Instituut voor communicatie	4	5.085.644
Instituut voor internaatsvormingswerk en Volkshogeschool werk in Zeeland	—	—
Instituut voor marxistische vorming	1	1.156.373
Iteco	3	3.375.985
Interaktie-akademie	3,5	4.490.467
Intermedium	3	3.236.245
Forum voor vredesactie	1	758.086
Kon. vereniging voor natuur- en stedenschoon	—	—
Kopspel	0,5	397.967
Kristenen voor het socialisme	1,5	1.575.433
Kultureel front	—	—
Langzaam verkeer	0,5	659.410
Leef-tijd	3	3.453.932
Limburgse Volkshogeschool	3	3.396.464
Manderloosfonds	—	—
Masereeloosfonds	7	4.974.605
Moritoen	3	3.374.425
Nationaal instituut voorbereiding op pensioen	—	—
Natuurlijk genezen	—	—
Omschakelen	3	2.954.111
Oost west centrum Antwerpen	—	—
Oostvlaamse Volkshogeschool	3	3.825.194
Organisatie voor rekreatieve en intensieve samenleving	1	1.193.505
Outward bound school	3	3.303.438
Ploeg	3	3.042.140
Pluralistische organisatie voor bibliotheekwerk	—	—
Refleks	1	968.443
Relatie en activiteitenvereniging voor alleenstaanden	0,5	709.280
Relatie-studio vorming	3	3.460.696
Rol en samenleving		nominatief
Rooierheide	3	3.369.037
Samen	4,5	5.276.220
Stichting Lodewijk De Raet	9,5	9.207.845
Sfinks vorming	3	3.263.484
Trefcentrum derde leeftijd	3	3.118.041
Tweedekansonderwijs	—	—

	Gesubs. Funct .	Personeels- , toelage
Vandaag en morgen	2	1.772.459
Verbond van senioren	1,5	1.550.497
Vereniging voor ekologische leef- en teeltwijze	3	3.576.974
Vereniging onderwijs Nederlands	—	—
Vlaams aktiekomitee tegen atoomwapens	0,5	615.030
Vlaams komitee voor de opvoeding van het jonge kind	—	—
Vlaamse vereniging voor bibliotheek-, archief- en documentatiewezzen	5	3.562.500
Volkshogeschool	3	2.758.902
Volksterrenwacht MIRA	—	—
Vrede	—	—
Vrouwen VZW	—	—
Werkplaats voor bewoners in de ruimtelijke ordening	1,5	1.517.266
Westvlaamse volkshogeschool	3	3.027.714
Wijzer	—	—
	141	145.158.628

CENTRAVOC

	Gesubs. Funct.	Personeels- toelage
Sociaal-Cultureel Vormingswerk met volwassenen in verenigingsverband		
K.A.V.	113	53.804.050
K.W.B.	57,5	31.641.054
K.B.G.	27,5	19.488.527
Vakantiegenoegens	26	17.061.106
Ziekenzorg CM	18	11.059.655
IBN Khalboun	—	—
Sociaal-cultureel vormingswerk met werkende jongeren		
K.A.J.	—	—
V.K.A.J.	—	—
Federatie van centra voor levensvorming	—	—
N.C.A.V.	—	—
Sociaal-cultureel vormingswerk		
Vormingscentrum TER MUNK	4,5	3.920.060
Vormingscentrum RERUM NOVARUM	3	2.733.264
Vormingscentrum HENGELHOEF	3	3.549.816
Vormingscentrum LABOREM EXERCENS	3	3.198.787
Amateuristische kunstbeoefening		
W.V.G.	—	—
Incar-kunstgroep	—	—
Fakrea	1	1.057.456
Diensten		
A.C.V.	—	—
L.C.M.	—	11.059.655 (Ziekenzorg)
DAKAB vzw	—	—
A.C.V.	—	—
Sport vzw	—	—
Falos	—	—
Geassocieerd lid		
H.I.V.A.	—	—
	273,5	158.573.421

VRIJZINNIGE KOEPEL

	Gesubs. Funct.	Personeels- toelage
August Vermeylenfonds	2,5	2.740.473
Bibliotheekvereniging Willemsfonds	—	—
Huweco	—	—
HIMM	—	—
HVCL	—	—
HVV	6,5	4.816.144
Julius Vuylstekefonds	—	—
UPV-VUB	2,5	2.186.148
Willemfonds (Zie CLSB)	—	—
Federatie vrijzinnige centra	—	—
Nationaal verbond liberale jonge mutualisten	—	—
Studiecentrum achilles mussche	—	—
VSC „Karel Cuypers”	—	—
	11,5	9.742.765

VAKBEL

	Gesubs. Funct.	Personeels- toelage
Vlaamse instellingen voor edukatieve dienstverlening		
Vlaamse volkshogeschool Vlied	6	5.298.718
Vormingscentrum Lodewijk Dosfel VCLD	4,5	4.000.173
Vlaams verbond voor gepensioneerden VVVG	3	2.650.190
Federatie van Vlaamse vrouwengroepen FW	3	2.619.055
Federatie van Vlaamse kringen FVK – Rodenbachfonds	4	2.831.533
Verbond der Vlaamse oudstrijders Vos	—	—
Karel Bulsfonds KBF	—	—
Vlaamse stichting voor edukatieve dienstverlening FACW	1	885.732
Vorming en gemeenschap V en G	—	—
Bibliotheek en maatschappij Bibem	—	—
Vlaamse culturele producties VCP	—	—
Kultuurgemeenschap open kring	—	—
Vereniging van vlaamsnationale auteurs VVNA	—	—
Vereniging van Vlaamse ziekenfondsen VVZ	—	—
Federatie van Vlaamse sociale diensten FVSD	—	—
Archief- en documentatiecentrum van het Vlaams-nationalisme ADVN	3	3.562.500
Algemeen verbond van Vlaamse sindikaten AWS	—	—
Vlaams internationaal centrum VIC	—	—
Algemeen-Nederlands congres ANC	—	—
	26,5	21.847.901

VLAAMSE CULTURELE KOEPEL VCK

	Gesubs. Funct .	Personeels- toelage
Algemeen Nederlands congres (ANC)	—	—
Algemeen Nederlands verbond	—	—
Algemeen Nederlands zangverbond (ANZ)	4	3.724.992
Beweging voor de Verenigde Staten van Europa-UEF	—	—
Bond van grote en jonge gezinnen (BGJG)	15,5	12.148.636
Centrum voor info en actie	—	—
Conventie van stedelijke schutsgilden	—	—
Ijzerbedervaartcomitee	—	—
Comitee voor Frans Vlaanderen (KfV)	—	—
Muziekverbond van België (MvB)	2	1.506.398
Priester Daensfonds	—	—
Nationaal centrum voor culturele animatie	—	—
Vlaamse brassbandfederatie (VBF)	—	—
Vlaamse federatie van fotokringen (VFF)	0,5	310.828
Vlaamse toeristenbond (VTB-VAB vzw)	6,5	5.909.013
Vlaamse volksbeweging (VVB)	—	—
Vlaamse volkskunstbeweging (VVKB)	2	1.368.516
Vlaams geneesherenverbond (VGV)	—	—
Vlaams klank- en beeldcenter (VKBSE)	—	—
Verbond der Vlaamse academici (VVA)	0,5	333.501
Vlamingen in de wereld (VIW)	—	—
	31	25.301.884